

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **a) Corinthia Panorama, s. r. o.**, se sídlem v Praze 4, Milevská 1695/7, IČ: 27191729, zastoupeného JUDr. Václavem Rovenským, advokátem se sídlem v Praze 1, Jungmannova 24, **b) Ateliér pro životní prostředí, o. s., občanské sdružení** se sídlem v Praze 4, Ve Svahu č. 1, IČ: 69347760, zastoupeného JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem Za Zelenou liškou 967, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební**, Mariánské nám. č. 2 Praha 1, za účasti osob na řízení zúčastněných: 1) **EPOQUE-LANCASTER a. s.**, se sídlem Praha 4, Hvězdova 1716/2b, 2) **EPOQUE HOTEL a. s.**, se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, zast. JUDr. Martinem Dančišinem, advokátem se sídlem Husova 5, Praha 1, 3) **Občanské sdružení Pankrácká společnost**, se sídlem Jankovská 526, Praha 4, 4) **Sdružení Občanská iniciativa Pankráce**, občanské sdružení, se sídlem Bartáková 1108/38, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.12.2008, č.j. S-MHMP 484222/2008/OST/Fr,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního ze dne 19.12.2008, č.j. S-MHMP 484222/2008/OST/Fr a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního ze dne 5.6.2008, č.j. P4/90907/08/OST/CEKO/2642, se z r u š u j í a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci Corinthia Panorama, s.r.o., náhradu nákladů řízení ve výši 10.640,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Václava Rovenského, advokáta.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci Ateliéru pro životní prostředí, o. s. náhradu nákladů řízení ve výši 10.550,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Petra Kužvarta, advokáta.

IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobami podanými u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební (dále jen „odvolací orgán“ nebo „žalovaný“) změnil na základě odvolání žalobců (a dalších účastníků) rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 4, odboru stavebního ze dne 5.6.2008, č.j. P4/90907/08/OST/CEKO/2642, kterým byla na pozemcích parc. č. 2840, 2843, 2846, 2847, 2849, 2851/3, 2851/4, 2853/5, 2853/6, 2860/1, 2860/19, 2860/26, 2860/58, 2910/87 v k. ú. Nusle a par. č. 1052/80, 1052/170, 1090/1, 1090/6, 1090/26, 1090/32, 1090/33, 1090/34 v k. ú. Krč, při ulicích Milevská v Praze 4 umístěna stavba nazvaná „EPOQUE-PANKRÁC-hotel“ (dále jen „EPOQUE – hotel“) a současně byla povolena výjimka z ustanovení čl. 8 odst. 2 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhl.OTPP“) pro odstupovou vzdálenost umísťované stavby EPOQUE-hotel 29,60m od umístěné stavby EPOQUE -bytový dům, a to tak, že: „podmínka č. 10, text: Veřejné osvětlení - v účelových komunikacích budou umístěny stožáry veřejného osvětlení v 5 m napojené ze stožáru VO 408731“ se vypouští a nahrazuje se textem tohoto znění: Veřejné osvětlení-v souběhu s pěšími komunikacemi budou umístěny stožáry veřejného osvětlení výšky 5m, napojené na stávající stožár VO408731; v ostatním bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán nejprve postupně uvedl námitky jednotlivých odvolatelů, včetně žalobců s tím, že o nich uvědomil ostatní účastníky a vyzval je, aby se k jejich obsahu vyjádřili. Z hlediska přípustnosti a včasnosti byla všechna odvolání posouzena jako přípustná a uplatněná v zákonné odvolací lhůtě. Odvolací orgán postupoval podle § 89 odst. 2 spr.ř., tedy přezkoumával rozhodnutí z hlediska jeho zákonnosti a dále jen v rozsahu odvolacích námitek.

Poté odvolací orgán na základě zjištění vyplývajících z obsahu správního spisu konstatoval svá zjištění, a sice že Úřad městské části Prahy 4, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“) napadeným rozhodnutím, jako výsledkem spojených řízení, výrokem I. umístil stavbu EPOQUE-hotel na pozemcích v k. ú. Nusle a k.ú. Krč v Praze 4. Pozemky, na kterých byla stavba umístěna, se nachází v jižní části významné, panoramaticky exponované lokality, která je součástí rozsáhlého území Pankrácké pláně, vymezené ulicemi Hvězdova, Na Pankráci, Na Strži, Milevská a Pujmanové (tzv. PENTAGON). Stavba hotelu je situována na jihovýchodní straně tohoto území, severně od ulice Milevská, v těsné návaznosti na připravovanou stavbu bytového domu EPOQUE (dále jen „EPOQUE- bytový dům“). Objemové řešení EPOQUE- hotel navazuje výškově na stávající hotel Panorama–Corinthia, realizovaný východně od navržené budovy. Stavba EPOQUE – hotel má 21 nadzemních podlaží a 4 podlaží podzemní, které jsou propojené s podzemními podlažími sousedního EPOQUE-bytový dům. Ve výškové úrovni 2. až 21. nadzemního podlaží bude mít stavba hotelu tvar válce o průměru 33,80m, s fasádou perforovanou okenními otvory, a střechem plochou. Tato hlavní hmota bude odtržena od parteru skleněnou transparentní podnoží prvního nadzemního podlaží, rovněž ve tvaru válce, o průměru cca 30,80m. Kapacita je stanovena na 320 pokojů (640 lůžek), restaurace, konferenční a komerční prostory. V podzemní hromadné garáži je určeno 262 stání pro osobní automobily a 4 stání pro autobusy. Na povrchu před vstupem do hotelu je vymezen prostor pro tři stání taxi. Výrokem

II. stavební úřad povolil výjimku z ust. čl. 8 odst. 2 vyhl.OTPP, a to pro odstupovou vzdálenost stavby EPOQUE-hotel od stavby EPOQUE-bytový dům, tak, že byla povolena odstupová vzdálenost uvedených staveb minimálně 29,60m, místo dle vyhl. OTPP požadované vzdálenosti 104m.

Z hlediska územně plánovací dokumentace zjistil, že předmětná lokalita je součástí polyfunkčního území SJM - smíšené městské jádro, pro tuto funkční plochu je stanoven regulativ míry využití územním kódem I, tj. koeficientem podlažní plochy KPP max. 2,6 a koeficientem zeleně vzhledem k výšce stavby KZ min. 035. Dle platného územního plánu sídelního útvaru hl.m. Prahy se v uvedené ploše SJM nachází plovoucí plocha PP (parková plocha) o stanovené výměře 1600 m², při poměru stran max. 1:2. Předmětná stavba je situována v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, mimo území se zákazem výškových staveb. Plochy smíšeného městského jádra slouží pro funkce soustředěné do centrální části města a center městských částí. Umístění ubytovacích zařízení je s touto funkcí v souladu. Prostor Pankrácké pláně je z hlediska urbanistického vnímán jako výrazné budoucí celoměstské centrum, dříve předpokládané jako samostatné, v současnosti zamýšlené jako součást centrální oblasti města, která přechází přes předpolí Nuselského mostu až do tohoto území. Předmětná plocha SJM má výměru 67 520m² a v jejím prostoru jsou mimo stavbu EPOQUE-hotel realizovány či připravovány další stavby jako stavba CITY TOWER (část bývalé budovy Čs. rozhlasu), část budovy ECE-Obchodní a společenské centrum, obchodní a společenský dům Pankrác a EPOQUE-bytový dům. Dále odvolací orgán konstatoval, pokud jde o kapacitu hrubé podlažní plochy, že výpočtem, ve kterém je uvažováno i se zástavbou dosud volných pozemků v dotčené funkční ploše je prokázána maximální hrubá podlažní plocha budov 175 513 m², oproti možné 175552 m².

Pokud jde o plochu určenou pro park (PP) odkázal odvolací orgán na rozhodnutí o umístění stavby „ECE Obchodní a společenské centrum Praha 4-Pankrác,budova D“ vydané 30.6.2005, jímž byla fixována v rozsahu 1150m² z celkové plochy 1600m², zbývající část bude řešena v rámci sadových úprav celého parteru pankrácké pláně, a to rozšířením výše uvedené zafixované plochy parku východním směrem. S odkazem na situační výkres uvedl, že je prokázáno, že plocha parku (PP) je situována mimo území řešené stavbou EPOQUE-hotel. Ve spise jsou podklady, z nichž vyplývá, že OST ÚMČ Praha 4 posuzoval navrhovanou stavbu v souladu s ustanovením oddílu 6 odst. 4 přílohy č. 1 vyhlášky č. 32/1999 Sb., o závazné části územního plánu sídelního útvaru hl.m. Prahy, zejména vůči vltavské kotlině a vlastnímu historickému jádru, v charakteristických panoramatických pohledech, určených stavebním úřadem a orgánem ochrany památek.

K umístění stavby z hlediska dopravního řešení odvolací orgán zjistil, že základní komunikační osnovu přilehlé oblasti tvoří soustava obslužných komunikací Na Strži, Milevská, Na Pankráci, Budějovická a Hvězdova s napojením na komunikaci 5. května. Návaznost stavby EPOQUE-hotel na uvedenou komunikační osnovu je řešena připojením na místní obslužnou komunikaci Milevská. Dopravní řešení je podřízeno celkové urbanistické koncepci pankrácké pláně a respektuje rozhodnutí o umístění stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně“, vydané dne 7. 3.2005 bod č.j. MHMP-58513/2004/OST. Tato stavba je již zrealizována, z části zprovozněna, z části uváděna do provozu; tato skutečnost je prokázána rozhodnutím odboru dopravy Magistrátu, který vydal dne 15.9.2008 pod č.j. MHMP 512689/2008/DOP-01/Ab kolaudační souhlas s užíváním dopravní stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně, stavba přídatného pásu místní komunikace I. třídy 5, května“, dne 27.10.2008 vydal Magistrát hlavního města Prahy kolaudační souhlas k užívání stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně, mimoúrovňová křižovatka místních

komunikací 5. května a Hvězdova – Sdružení připojených rampami A 1, A 2 a B a mimoúrovňové křižovatky místních komunikací křižovatky 5. května a Na Strži připojených rampami C 1, C 2 a D*, dne 15.9.2008 vydal Magistrát hlavního města Prahy kolaudační rozhodnutí, kterým povolil k užívání dopravní stavbu nazvanou „Dopravní řešení Pankráčké pláň, komunikace Na Strži – východ“. Stavební úřad ve věci předmětné dopravní stavby vydal např. dne 7.5.2008 kolaudační rozhodnutí pro stavební úpravy křižovatky pozemních komunikací Milevská a Na Strži, dne 11.12.2007 vydal kolaudační souhlas k užívání kruhové křižovatky pozemních komunikací Pujmanové a Hvězdova, dne 22.12.2006 vydal kolaudační rozhodnutí ke stavbě kruhové křižovatky pozemních komunikací Pujmanové a Hvězdova, dne 13.10.2008 vydal kolaudační souhlas s užíváním rozšířené křižovatky Hvězdova – Sdružení a komunikace pro pěší, včetně opěrné zdi, atd. Dopravní obslužnost je zajištěna.

Následně se odvolací orgán **vypořádal s odvolacími námitkami občanského sdružení Ateliér pro životní prostředí /nyní žalobcem ad b)/**, a to následovně:

- k námitce, že ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu je odkazováno na ověřenou, blíže neidentifikovanou dokumentaci, která však není součástí rozhodnutí a chybí poučení o tom, kde lze vidět výkresy, a že podmínky pro umístění stavby č. 1-6 a č. 9-11 jsou rozvláčné, nesrozumitelné, matoucí a nedostatečné a výrok nepřesvědčivý, že obsah námítky postrádá konkrétní údaj na podporu uvedených tvrzení, že dokumentace je jedním z podkladů územního řízení, je přístupná účastníkům řízení, kteří se s jejím obsahem mají možnost seznámit, a že podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby zahrnují polohové u výškové umístění, je stanoven tvar i střešní fasády, sítě infrastruktury jsou rovněž umístěny zcela dostatečně s uvedením místa napojení na stávající, uvedeny délky i profil vedení. Veškeré podklady jsou soustředěny do správního spisu, který je základním zdrojem informací pro posouzení stavby účastníky řízení. Účastníkovi, který se s obsahem správního spisu seznámil, nemohou být podmínky územního rozhodnutí nesrozumitelné, neboť vychází z obsahu doložené dokumentace, části textové a grafické;

- k námitce *poukazující na nadlimitní zátěže v lokalitě (ovzduší, hluk, zdravotní rizika obyvatel, apod.)*, že návrh na umístění stavby byl kladně projednán příslušnými dotčenými orgány veřejné správy. K návrhu bylo vydáno stanovisko z hlediska ochrany ovzduší odborem ochrany prostředí MHMP, a to č.j. S-MHMP 125789/2006/OOP/VI. ze dne 24.5.2006, toto stanovisko bylo následně postoupeno 20.8.2008 Ministerstvu životního prostředí, které jej jako správní potvrdilo dne 28.8.2008 pod č.j. 50/1597/502 45/08, rozhodnutím odboru ochrany prostředí MHMP č.j.S-MHMP-125790/2006/OOP-V-340/R-90/Hu ze dne 30.6.2006 byl udělen souhlas k umístění stavby, která by mohla snížit či změnit krajinný ráz, toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 3.11.2006, č.j. 500/1617/503 21/06 a nabylo právní moci dnem 7. 11. 2006 (*žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze dne 26. února 2010 č.j. 5 Ca 93/2006-63 pozn. soudu*).

Na základě provedeného zjišťovacího řízení bylo odborem ochrany prostředí MHMP dne 23.2.2006 pod č.j.246510/2005/OZPúVI/EIA/161-2/Žá stanoveno, že záměr nebude posuzován podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

Z hlediska ochrany veřejného zdraví vydala Hygienická stanice hl. m. Prahy stanoviska č.j. J/HK/1558/33284/06 ze dne 17.5.2006 a č. j. J/HK/4886/85644/07 ze dne 17.12.2007; tato stanoviska dle požadavku odvolatele byla předložena Ministerstvu zdravotnictví a jeho sdělením z 25.9.2008 potvrzena jako správná;

- k námitce poukazující na *neobjasněnou kolaboraci veřejnoprávních subjektů s developery*, že návrh na umístění stavby byl podrobně posouzen v souladu s příslušnými právními předpisy a nebyly shledány žádné vady, které by bránily umístění stavby;

- k námitce, dle níž *uvvedení konstrukčního systému v podmínce č. 5 rozhodnutí nepatří do výroku rozhodnutí s odůvodněním, že se jedná o „nezvládnutou logickou strukturu výroku“*, že podmínka č. 5 výroku napadeného rozhodnutí se nezmiňuje o konstrukčním systému stavby, ale stanoví požadavky na řešení fasády, což je součást architektonického řešení stavby. Konstrukční systémy obecně určují způsob rozmístění hmoty nosných konstrukcí objektu, u budov s větším počtem podlaží jsou v zásadě stěnové, skeletové nebo kombinované a v daném případě je navržen železobetonový skelet, (žalovaný poukázal na nesouvislost s ochranou zájmů, které odvolatel hájí);

- k námitce, že *návrh je v rozporu s čl. 4 odst. 1 vyhl. OTPP*, že k takto nekonkrétní námitce nezjistil relevantní důvody, které by toto tvrzení prokazovaly;

- k *nesouhlasu s povolením výjimky z ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. OTPP*, že výjimka povolená pro odstupové vzdálenosti umisťované stavby výrokem II, se nedotýká ani práv ani povinností občanského sdružení zřízeného za účelem ochrany přírody a krajiny a žalobce nebyl účastníkem tohoto řízení;

- k námitce, že *v průběhu řízení byla nepřipustně prodlužována vyjádření správců sítí poté, co propadla*, že správci sítí technické infrastruktury nemají v řízení postavení dotčených orgánů, jsou účastníky řízení. Jejich vyjádření není rozhodnutím, jehož platnost v případě jeho marného uplynutí nelze zpětně prodloužit. Protože někteří správci sítí vydávají svá vyjádření s platností na dobu šesti měsíců, je logické, že jejich obsah musel být opakovaně ověřován a platnost prodlužována;

- k námitce, že *„zamýšlený zásah“ je v hrubém rozporu se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 6.7. 2007, že rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu MHMP (dále jen „OKP MHMP“) i rozhodnutí Ministerstva kultury jsou předmětem správní žaloby*, že pro potřeby územního řízení o umístění stavby byly doloženy podklady v oblasti památkové péče, a to konkrétně rozhodnutí OKP MHMP ze dne 9.1.2007, č.j. MHMP 25094/2005/Cír, které bylo následně rozhodnutím odvolacího orgánu, tj. rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 24.8.2007, č.j. 3614/2007 změněno tak, že byla zrušena podmínka č. 2 přezkoumávaného rozhodnutí, v ostatním bylo napadené rozhodnutí potvrzeno. Dále odvolací orgán konstatoval, že pro předmětnou lokalitu není zpracován regulační plán, ani není regulativy územního plánu stanovena maximální výška staveb;

-k námitce, že *se na jednání nedostavil zástupce ÚRM s tím, že tedy platí vyjádření ÚRM z 20.6.2006*, že Útvar rozvoje hl.m. Prahy je příspěvková organizace, zřízená hl.m. Prahou a zmocněná k zastupování hl.m. Prahy, jako účastníka územního řízení; tento účastník tak disponuje stejnými právy jako ostatní (a odvolání tento účastník nepodal);

Následně se odvolací orgán zabýval námitkami obsaženými v odvolání Sdružení občanská iniciativa Pankráce, občanské sdružení Pankrácká společnost, o.s. Kavčí Hory, o.s.Občané postižení severojižní magistrálou a Ing. J. J. (v textu dále SOIP) k nimž uvedl vyjádření na straně 9-12 napadeného rozhodnutí.

Závěrem se odvolací orgán vypořádal s **námitkami uplatněnými společností Corinthia Panorama, s. r. o. /nyní žalobcem ad a)/**:

- k námitkám *vztahujícím se k odstupové vzdálenosti mezi stavbou EPOQUE hotel a okolních staveb, nevypořádání se s otázkou oslunění a denního osvětlení vůči hotelu Panorama*, že ve věci odstupových vzdáleností mezi navrženou stavbou a východním průčelím bytového domu č. 1105, západním průčelím bytového domu č.p. 1112 a západním průčelím budovy č.p. 1695, vše v k.ú.Krč, již bylo pravomocně rozhodnuto pod č.j. S-MHMP 332855/2006/OST/Fr ze dne 6.11.2006;

- k namítanému *zhoršení oslunění a denního osvětlení pobytových místností hotelu Corinthia Panorama v důsledku umístění stavby EPOQUE-hotel*, že součástí uvedeného návrhu je studie proslunění a denního osvětlení, zpracovaná Ekola group s.r.o. v dubnu 2005, s dodatkem z října 2005. Podle závěru studie vliv záměru na hotel Panorama není v rozporu s legislativními požadavky na denní osvětlení. K tomu dále odvolací orgán uvádí, že pro hotely není legislativně požadováno proslunění ubytovacích prostor. Návrh na umístění stavby EPOQUE-hotel byl kladně projednán z hlediska ochrany veřejného zdraví Hygienickopu stanicí hl.m. Prahy a tato stanoviska byla v průběhu odvolacího řízení potvrzena Ministerstvem zdravotnictví.

Odvolací orgán uzavřel, že z hlediska věcného posouzení umístění stavby nebyly zjištěny žádné vady, které by způsobily věcnou nesprávnost přezkoumávaného rozhodnutí.

Část I.

A) Žalobce Corinthia – Panorama, s. r. o. v samostatné žalobě tvrdí, že napadené rozhodnutí je nezákonné a žalobce se jím cítí být zkrácen na svých právech, a to z následujících důvodů:

V prvním žalobním bodu žalobce namítá, že dosud nebyla řádně vyřešena otázka týkající se dopravního řešení Pankrácké pláně, která má zásadní význam pro rozhodnutí o umístění stavby bytového domu, neboť rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.5.2008 sp. zn. 10Ca 32/2006 bylo napadené rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 11.11.2005, č.j. 20641/2005/63/O-1445/05 zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Z uvedeného žalobce dovozuje, že napadené rozhodnutí vychází z již neexistujícího – neplatného a neúčinného územního rozhodnutí o dopravním řešení Pankrácké pláně, nemohou být aplikovatelná ani navazující kolaudační rozhodnutí uvedená žalovaným a závěr, že dopravní obslužnost je zajištěna či že v mezidobí byla stavba povolena a je téměř celá dokončena je irelevantní. To způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce s odvoláním na závěry uvedeného rozsudku tvrdí, že je třeba napadené rozhodnutí zrušit a teprve poté, co bude znovu vydáno územní rozhodnutí k řešení dopravní situace na Pankrácké pláni, může být předmětný návrh na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby znovu projednán.

Ve druhém žalobním bodu tvrdí žalobce, že umístění stavby EPOQUE-hotel nevyhovuje odstupovým vzdálenostem od okolních budov, a to jednak od současně umístěvané stavby EPOQUE bytový dům a dále od budovy č.p. 1695 (hotel Panorama) a okolních bytových domů č.p. 1079, č.p. 1105, č.p. 1106, č.p. 1218 v k.ú. Krč.

V této souvislosti žalobce uvádí, že dle čl. 8 odst. 2 vyhl. OTPP musí být stavba navržena a provedena způsobem, aby neohrožovala život, zdraví, zdravé životní podmínky jejích uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené ve zvláštních právních předpisech, a to i následkem nevhodných světelně technických vlastností (čl. 22 vyhl.OTPP). Čl. 23 odst. 2 vyhl.OTPP se zabývá i osvětlením pobytových místností, / *jimiž se rozumí podle čl. 3 odst. 1 písm.h) téže vyhlášky místnost nebo prostor, který svou polohou, velikostí a stavebním uspořádáním splňuje požadavky k tomu, aby se v něm zdržovaly osoby(např. kanceláře,dílny, ordinace, výukové prostory, pokoje ve zdravotnických zařízeních, hotelích a ubytovnách, halové prostory různého účelu.....a pod./* v navrhované stavbě a i ve stavbách navrhovanou stavbou ovlivněných (hotel Panorama). Podle čl. 24 odst. 1 vyhl.OTPP musí být prosluněny všechny byty a pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. K zajištění tohoto slouží i stanovení odstupových vzdáleností, dle čl. 8 vyhl. OTPP je nutno splnit i řadu dalších požadavků. Čl. 8 odst. 2 stanoví odstup staveb v případě sousedících staveb pro bydlení, jsou- li v jedné z protilehlých stěn okna obytných místností, musí být odstup roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn. „Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových“.

Žalobce nesouhlasí se stavebním úřadem, že v důsledku neexistence obytných prostor v hotelu není třeba odstupy mezi dvěma zařízeními hotelového typu dodržovat. Dodržení vzájemného odstupu staveb ve vzdálenosti dané vyhláškou neznámá ani, že by byly automaticky splněny všechny požadavky na stavbu, včetně splnění podmínek osvětlení a proslunění, které musí být zkoumány samostatně, a to bez ohledu na odstupy staveb stanovené vyhláškou. Uvedené platí pro odstupové vzdálenosti nejen v případě bytových domů, ale i v případě staveb nebytových, v nichž se nachází místnosti pobytové, což vyplývá z ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. a čl. 23 odst. 2 vyhl. Žalobce tvrdí, že však normy nebyly ve vztahu k hotelu Panorama respektovány a stavebním úřadem posuzovány, což způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Současně žalobce poukazuje na skutečnost, že v důsledku výstavby EPOQUE–hotel a současně EPOQUE- bytový dům by došlo i k narušení pracovních podmínek zaměstnanců Corinthia – Panorama ve smyslu ust. § 45 nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci.

Dále poukazuje na to, že stavební úřad považoval znění vyhlášky v bodě odstupových vzdáleností za věcně nesprávné a tuto neaplikoval, když v odůvodnění rozhodnutí toliko uvedl, že *pokud by byly požadavky na odstupové vzdálenosti uplatňovány důsledně, bylo by prakticky vyloučeno při dnešní výstavbě dodržet tradiční struktury zastavění..... Stávající podoba vyhlášky vede k popírání městskosti a vytváření nevhodných a nešetrných městských struktur, popírání kompaktnosti města a vícevrstevnatosti, naopak podporuje rozvoj „-sídelní kaše“*.

Přitom poskytnutí konkrétní výjimky předpokládá podle § 169 zákona č. 183/2006 Sb., že bude vždy přezkoumán konkrétní případ. Výše uvedený postup není v souladu se zákonem, správní úřad nemůže vážit, zda příslušnou právní úpravu použije či nikoli, jde o postup nezákonný.

V třetím žalobním bodu tvrdí žalobce, že žalovaný v rozhodnutí ve věci odstupových vzdáleností mezi navrženou stavbou a domy č.p. 1105,1112,1695 odkazuje na již pravomocné rozhodnutí ze dne 6.11.2006 („Předcházející řízení“), ve kterém změnil oba výroky rozhodnutí ze dne 17.5.2006 tak, že návrh na povolení výjimek zamítl, přičemž v odůvodnění toho předcházejícího rozhodnutí argumentoval, že v obou stavbách (hotelích) se nenacházejí žádné obytné místnosti, nýbrž místnosti pobytové, a proto nepřichází aplikace čl. 8 odst. 2 vyhl. OTPP v úvahu. Tento závěr je dle výslovného znění vyhlášky nesprávný.

Předcházející správní řízení bylo pravomocně skončeno s tím, že návrh na povolení výjimek z odstupu staveb (mj. vzájemných odstupů hotelů) byl zamítnut, tedy nedošlo k povolení výjimky, tento výrok je závazný, závěry odůvodnění pak nelze přenášet do jiného rozhodnutí. Pokud probíhající řízení bylo řízením v totožné věci, bylo nutno žádost o povolení výjimky zamítnout s odkazem na věc pravomocně skončenou.

Žalobce nadto nesouhlasí s tím, že východní průčelí bytového domu č.p. 1105 a západní průčelí bytového domu č.p. 1112 nejsou protilehlá ke stavbě EPOQUE-hotel, tento závěr stavební úřad převzal od žalovaného z předchozího řízení, neboť v rozhodnutí se otázkou osvětlení a proslunění těchto nemovitostí vůbec nezabýval. Takové převzetí závěrů je nepřípustné, rozhodnutí postrádá ve vztahu k odstupovým vzdálenostem řádné odůvodnění.

Ve čtvrtém žalobním bodu tvrdí žalobce nedostatky odůvodnění rozhodnutí, tj. že žalovaný správní orgán se nevypořádal dostatečně s jeho námitkami, když se v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal s problematikou výjimek z odstupových vzdáleností ve vztahu k EPOQUE-hotel a hotelu Panorama. Žalovaný na str. 12 toliko uvádí, že součástí doloženého návrhu je studie proslunění a denního osvětlení zpracovaná spol. Ekola group, s.r.o. a dodatek a že podle závěru vliv záměru na hotel Panorama není v rozporu s legislativními požadavky na denní osvětlení a že pro hotely není legislativně požadováno proslunění ubytovacích prostor.

Shodně postupoval i stavební úřad, který v rozhodnutí pouze uvádí, že „neakceptuje námitku, že podmínky oslunění a prosvětlení se zhorší pod normotvorné hodnoty“ a dále jej odůvodňuje tím, že vyhl. OTHP není třeba akceptovat. Stavební úřad nemůže bez dalšího neakceptovat námitky účastníka týkající se rozporu záměru s právními předpisy mající věcný základ. V souladu s ust. čl. 63 vyhl. OTHP sice může z daných ustanovení týkajících se osvětlení a proslunění (i odstupových vzdáleností) udělit výjimku, taková výjimka však musí být věcně podložena a odůvodněna, což však se dle žalobce v daném případě nestalo.

V písemném vyjádření k žalobě společnosti Corinthia Panorama, s. r. o. žalovaný uvedl:

- k námitce týkající se dopravního řešení Pankrácké pláně, že tato dopravní stavba byla na základě vykonatelného stavebního povolení realizována a je zprovozněna a objektivně umožňuje dopravní napojení. Žalovaný odkazuje na obsah strany 7 napadeného rozhodnutí;
- k námitce týkající se odstupových vzdáleností, není žalovanému zřejmé, jaké odstupové vzdálenosti a mezi kterými stavbami nemají být dle této námitky dodrženy; navrhované umístění stavby EPOQUE –hotel „nesplňovalo požadavky na odstupovou vzdálenost a byla v této věci povolena výjimka samostatným správním rozhodnutím, jak je uvedeno na str. 12 napadeného rozhodnutí“ a rovněž je uveden výsledek posouzení proslunění a denního osvětlení;
- žalovaný odmítá jako nepravdivé tvrzení žalobce, že bylo rozhodnuto o nepoužití platných a účinných norem, aniž by toto konkretizoval;
- za účelově zavádějící a nepravdivé považuje tvrzení, že stavební úřad považoval znění vyhlášky OTHP ve věci odstupových vzdáleností za věcně nesprávné a že jej neaplikoval; odstupová vzdálenost byla řešena v souladu s příslušným ustanovením vyhl.OTHP.

Osoba na řízení zúčastněná EPOQUE – HOTEL,a.s. (dále též „investor“ nebo „stavebník“) v písemném vyjádření ze dne 3.12.2009 uvedla k žalobním námitkám prvního žalobce následující:

- k tvrzení žalobce, že dopravní řešení Pankrácké pláně není vyřešeno, že není pravdivé, neboť dopravní řešení již bylo řádně povoleno k realizaci a zrealizováno. Byla vydána potřebná povolení k užívání a dopravní řešení je již v provozu, o čemž svědčí jednotlivá stavební povolení, vydaná ve správních řízeních vedených ohledně komplexu staveb dopravního řešení Pankrácké pláně, které osoba na řízení zúčastněná ve svém vyjádření na straně 2 až 5 konkretizovala. Názor žalobce, že z důvodu zrušení územního rozhodnutí nejsou rozhodnutí navazující aplikovatelná není relevantní;

- k námitce týkající se odstupové vzdálenosti, osvětlení a proslunění, že žalobce neuvádí, v čem konkrétně se cítí být poškozen na svých právech a toliko odkazuje na ust. čl. 8 (vzájemné odstupy staveb), čl. 23 odst. 2 (osvětlení), čl. 24 odst. 2 (oslunění) vyhl. OTTP a obecně uvádí, že předmětná stavba je umístěna v rozporu s těmito technickými požadavky, aniž by konkretizoval místnosti ve svém hotelu Panorama, u kterých by v důsledku realizace navrhovaného EPOQUE-hotelu mělo dojít k nedodržení obecně závazných hodnot osvětlení či oslunění. Žalobce ani nijak nekonkretizuje námitku proti povolené výjimce z odstupových vzdáleností, když neuvádí jakým způsobem odstupové vzdálenosti negativně ovlivní stavbu hotelu Panorama.

S odkazem na čl. 4 odst. 1 vyhl. OTTP lze uvést, že za podmínek uvedených v čl. 8 odst. 2 (nikoliv čl. 8 odst. 1) vyhl. OTTP lze udělit výjimku z odstupových vzdáleností staveb. Ust. čl. 63 vyhl. OTTP připouští udělení výjimky z odstupových vzdáleností staveb z hlediska oslunění a osvětlení při posouzení těchto parametrů ve vztahu k místnostem určeným pro bydlení a místnostem pobytovým, svým charakterem blízkým místnostem určeným pro bydlení. Výjimky by měly důsledně respektovat charakter území. V daném případě jde o území s předpokládaným mimořádně vysokým stupněm urbanizace, neboť se jedná o jádrové smíšené městské území, tj. jde o prostředí s přepokládanou vysokou mírou městské zátěže. Navržená vzdálenost staveb v daném případě respektuje urbánní a architektonické charakteristiky místa. V případě žalobce se jedná o souvislosti odstupů od hotelu, který slouží pro časově omezený pobyt. Smyslem je zajistit po určitý čas dostatečné osvětlení denním světlem a osluněním, v případě hotelových hostů je třeba vzít v potaz, že hotely nenahrazují standardní bydlení v bytových domech; dlouhodobost pobytu je vázána obvykle k výkonu určitých činností, které nejsou obvykle vázány na pobyt v hotelových pokojích. Proto nelze vztahovat ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. OTTP poslední věta automaticky na jakýkoliv typ stavby nebo užívaného prostoru, nýbrž pouze na stavby s výše uvedenými pobytovými charakteristikami.

Dále odkazuje na rozsudek NSS 6 A 48/2008-210 stran urbánní zátěže velkoměstského prostředí.

- k námitce stran předchozího řízení o výjimce ze vzájemných odstupů staveb poukazuje na to, že žalobci se nepodařilo unést břemeno důkazní ani břemeno tvrzení, v čem konkrétně je poškozen na právech, dále odkazuje na studii proslunění a denního osvětlení, která prokázala soulad s požadavky na výstavbu.

Považuje za nepřipustné, aby si žalobce osvojoval námitky třetích osob, protože není vlastníkem domů čp. 1105 ani 1112.

V doplnění ze dne 5.5.2010 (toto podání se vyjadřuje k oběma žalobám, pozn.soudu) osoba zúčastněná na řízení dále uvedla, že žaloba prvního žalobce je motivována snahou zabránit vzniku konkurence v těsném sousedství hotelu Panorama, neboť zákazníci budou mít na výběr mezi dvěma hotely stojícími v sousedství. Tvrdí, že jde o zneužívání práv tohoto žalobce k prosazení jeho zájmů, což má nekale soutěžní charakter.

- k námitce vztahující se k dopravnímu řešení doplňuje, že dopravní řešení, které bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze, bylo již stavebně realizováno a je nyní plně v provozu. Nadto zrušující rozsudek nemůže v žádném případě založit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Poukazuje na to, že pokud by bylo postupováno již podle zákona 183/2006 Sb, pak by se plně uplatnil § 94 odst. 5 (územní rozhodnutí už se již nevydává). Současně na podporu uvedeného poukázala osoba na řízení zúčastněná rovněž na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek sp.zn. 1As 79/2008 či rozsudek Nejvyššího správního soudu 6As 43/2008, z něž vyplývá, že soud nemůže zrušit stavební povolení, které bylo vydáno na základě rozhodnutí o dopravním řešení, pokud v okamžiku vydání a právní moci příslušného stavebního povolení existovalo pravomocné rozhodnutí o dopravním řešení. Příslušné stavební povolení, na základě kterého byly realizovány a kolaudovány jednotlivé stavby dopravního řešení, proto zůstává nadále platným a účinným. Příslušný správní orgán, který vydal rozhodnutí o dopravním řešení musí nejprve znovu provést příslušné územní řízení a pokud by v konečném důsledku došlo ke zrušení rozhodnutí o dopravním řešení či jeho změně, mělo by dojít následně k obnově řízení ohledně příslušných stavebních povolení a to z důvodu změny podmínek pro vydání stavebního povolení. Do okamžiku, ve kterém příslušný orgán prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej, je nutno pohlížet na uvedená stavební povolení v souladu se zásadou presumpce správnosti správních aktů, jako na zákonné a správné správní akty. S další argumentací tak dovozuje, že zrušující rozsudek ve věci „Dopravního řešení pankrácké pláně“ není schopen ovlivnit zákonnost navazujících rozhodnutí stavebních a kolaudačních ani napadeného rozhodnutí, když nabyl právní moci (11.8.2008) až po vydání nyní napadeného územního rozhodnutí stavebním úřadem. Jediným styčným bodem, který mají uvedené stavby společný, je podmínka č. 12 písm.a) územního rozhodnutí, kde je odkaz na koordinaci projektu stavby EPOQUE-hotelu se stavbou „Dopravní řešení pankrácké pláně“, tato však nemůže založit nezákonnost, stala se již obsolentní.

- k námitce vztahující se k odstupovým vzdálenostem, osvětlení a proslunění osoba zúčastněná na řízení doplnila, že žalobce napadá v obecné rovině nedodržení odstupových vzdáleností dle čl. 8 odst. 2 vyhl.OTPP ve vztahu k budově EPOQUE bytový dům (společnosti EPOQUE LANCASTER a.s.) a k č.p. 1695 v k. ú. Krč (dále jen „hotel Panorama“), umístované budově hotelu EPOQUE hotel a bytových domů č.p. 1079, 1105, 1106 a 1218 v k. ú. Krč. Tvzeným důvodem pro nepovolení odstupových vzdáleností je zejména porušení zdravých životních podmínek uživatelů okolních staveb, které mají být dle tvrzení žalobce o porušení zdravých životních podmínek následkem nevhodných světelně technických vlastností dle čl. 22 odst. 1 písm. j) vyhl.OTPP, konkrétně tím, že okolní budovy a to zejména hotel Panorama jsou v rozporu s vyhl. OTTP nedostatečně osvětleny (čl. 23 odst. 2) a prosluněny (čl. 24 odst. 1).

K tomuto tvrzení uvádí, že:

- 1.- výjimky z odstupových vzdáleností byly pravomocně povoleny, resp. bylo rozhodnuto, že se na uvedený případ ust. vyhl.OTPP neaplikuje rozhodnutím o výjimce z obecných technických požadavků, vydaném stavebním úřadem dne 17.5.2006, č.j. P4/87085/05/OST/FISA/8847, resp. navazujícím rozhodnutím magistrátu ze dne 6.11.2006;
2. - ohledně splnění podmínek proslunění a denního osvětlení pak : a)- ve vztahu k čl. 23/2 vyhl. OTTP(osvětlení) ve vztahu mezi EPOQUE- hotelem a hotelem Panorama řeší splnění normotvorných hodnot studie denního osvětlení z prosince 2005 Ing. Jan Kaňka s tím, že kanceláře hotelu Panorama budou mít denní osvětlení odpovídající hodnotám pro obytné místnosti (tj. i přísnější než pro pobytové), - za b) ve vztahu k čl. 24 odst. 1 vyhl. OTTP (proslunění) plyne, že pro pobytové místnosti nejsou stanoveny hodnoty pro proslunění (hotelové pokoje, kanceláře apod.) s ohledem na přechodný pobyt osob;

3. ve vztahu k budově č. p. 1105, 1106, 1097 (v žalobě mylně označeno 1079) a 1218 v k. ú. Krč uvedla osoba nařízením zúčastněná, že stavby nejsou vzájemně ovlivněny a to s ohledem na vzájemné umístění staveb z pohledu světových stran, postavení slunce a dopad slunečních paprsků. EPOQUE – hotel nemůže ovlivnit dopad slunečních paprsků (tím i proslunění o osvětlení) na tyto budovy, a to z důvodu, že leží severně od těchto budov; sluneční paprsky tedy v průběhu celého dne dopadají na ostatní budovy, které vrhají stín na tento hotel a nikoliv naopak. Současně stínění okolních budov nemůže ovlivnit EPOQUE- hotel, neboť okolní domy jsou umístěny ve velké vzdálenosti od EPOQUE-hotelu a dosahují ve srovnání s EPOQUE-hotelem pouze nízké výšky. Navíc budova č. p. 1097 v k. ú. Krč nemá obytné místnosti a budova č.p. 1218 v k. ú. Krč nemá vůči EPOQUE -hotelu protilehlé průčelí,

4.- ve vztahu k budově EPOQUE- bytového domu a budově EPOQUE- hotelu nemůže nastat ovlivnění EPOQUE- hotelu s ohledem na světové strany. EPOQUE bytový dům z důvodu, že leží severně od EPOQUE hotelu a hotel neovlivní z hlediska proslunění a osvětlení EPOQUE bytový dům, resp. ze závěrů Studie proslunění a denního světla zpracované v říjnu 2005 Ing. J. K. vyplývá, že všechny obytné místnosti EPOQUE bytového domu budou prosluněny a osvětleny v souladu s příslušnými normami.

Ohledně vztahu mezi EPOQUE- hotelem a hotelem Panorama osoba zúčastněná na řízení uvedla, že argumentace žalobce je zavádějící, neboť v napadeném rozhodnutí pasáž citovaná žalobcem se vztahuje výlučně k povolení výjimky z vyhlášky ve vztahu k EPOQUE –hotel a EPOQUE- bytový dům, ostatní výjimky byly povoleny rozhodnutím o výjimce, resp. bylo rozhodnuto, že se vyhláška neaplikuje v rozhodnutí Úřadu MČ Praha 4 z 17.5.2006 a navazujícím rozhodnutím Magistrátu z 6.11.2006.

Žalobce také citovanou pasáž vytrhává z kontextu, viz navazující věta rozhodnutí, a další pasáže, není pravdou, že by stavební úřad odmítl aplikaci vyhlášky OTTP.

- k námitce týkající se pracovních podmínek zaměstnanců žalobce uvedla osoba zúčastněná na řízení, že EPOQUE bytový dům ani EPOQUE-hotel není způsobilý ovlivnit jakékoliv porušení pracovních podmínek zaměstnanců hotelu Panorama a to již s ohledem na výše uvedené, nadto žalobce tyto námitky uvádí pouze v obecné rovině ani je nijak nespecifikuje, netvrdí tedy, jak by pracovní podmínky zaměstnanců měly být narušeny.

K námitce stran Předchozího řízení uvádí, že zamítavé rozhodnutí o návrhu na povolení výjimky podle čl. 8 odst. 2 vyhl. OTPPP, tj. Rozhodnutí z 17.5.2006 a navazující z 6.11.2006 neznamená nemožnost umístění stavby EPOQUE-hotel, ale pouze skutečnost, že na dané posouzení odstupových vzdáleností podle § 8 odst. 2 vyhl.OTPP neaplikuje (ne že by se úřad rozhodl vyhlášku neaplikovat).

Uvedené rozhodnutí o zamítnutí výjimky ve vztahu mezi EPOQUE-hotel a hotelem Panorama specifikuje, že žádost byla zamítnuta proto, že v žádné z protilehlých stěn se nenacházejí okna obytných místností a tudíž žádná z těchto staveb nesplňuje znaky staveb, na které se vztahuje čl. 8 odst. 2 vyhl. OTTP.

Toto odůvodnění považuje osoba zúčastněná za správné, nejde o stavby pro bydlení, ale nebytové, na které se uplatní uvedený čl. obdobně, avšak ani v nebytových stavbách, jakými jsou hotely, nejsou umístěny okna obytných místností, ale pouze místností pobytových, Obdobné posouzení se proto uplatní výlučně na okna obytných místností (i v případě nebytových staveb), nikoli na okna pobytových místností, proto nelze vyhl. aplikovat. Stejně to platí, jak správní orgán uvedl i k posouzení výjimek ve vztahu EPOQUE-hotel a bytových domů 1105, 1112- průčelí jejich jsou protilehlá navzájem, nikoli k EPOQUE-hotel. Ve vztahu k stavbě EPOQUE –hotel jsou protilehlá pouze průčelí severní, tato nemají žádná okna obytných místností.

K námitce nedostatků odůvodnění rozhodnutí, že správní orgány se nezabývaly námitkami stran odstupových vzdáleností osoba zúčastněná na řízení uvedla, že uvedené vyvrací rozhodnutí stavebního úřadu, v němž se stavební úřad vypořádal s těmito námitkami na straně 25 a 26, kde odkázal na rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností, ze kterého bylo vycházeno a s nimiž se ztotožnil. Nadto úřad dále uvedl, že hotel Panorama je hotelem tranzitního typu, a proto nelze posuzovat potřeby oslunění jako u bytového domu.

B) Žalobce Ateliér pro životní prostředí, o. s. v samostatně podané žalobě napadá věcnou správnost rozhodnutí i procesního postupu v řízení správního orgánu prvního a druhého stupně, a to s následujícími důvody:

V prvním žalobním bodu (ozn.II.) namítá druhý žalobce překročení únosné zátěže území. Žalobce rozčlenil dále své námitky do následujících podbodů:

- **v prvním žalobním podbodu poukazuje žalobce na Listinu základních listin práv svobod** (dále jen „Listina“), která v čl. 35 odst. 1 přiznává každému právo na příznivé životní prostředí a na zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí (dále jen „zákon o životním prostředí“), který v § 5 definuje únosné zatížení území tak, že jím je takové zatížení území lidskou činností, při kterém nedochází k poškozování životního prostředí zejména jeho složek, funkcí ekosystémů nebo ekologické stability. Dále žalobce poukázal na definici znečišťování životního prostředí v ust. § 8 odst. 1 zákona o životním prostředí a na definici poškozování životního prostředí v § 8 odst. 2 téhož zákona. Žalobce upozornil rovněž na ust. § 11, 12, 13 předmětného zákona, z nichž žalobce dovozuje, že nemá mít ústavní oporu dělit občany na ty, kdož budou mít zachováno příznivé životní prostředí a na jiné, kterým bude zhoršen stav jejich životního prostředí. Žalobce závěrem tohoto žalobního podbodu namítá, že veškeré navrhované zásahy v území by měly být provázeny přesvědčivým průkazem, že jejich uskutečněním nedojde k překročení přípustné míry znečišťování prostředí, tedy k nadlimitní zátěži;

- **v druhém žalobním podbodu žalobce poukazuje na skutečnost, že v daném případě jde o devastovanou a přetěžovanou obytnou část území Pankrácké pláně**, kde dochází k přetížení hlukem ze stacionárních zdrojů, z vyvolané autodopravy a dalšími dopady. Výsledkem je vždy další snížení obyvatelnosti území a další růst nadlimitní zátěže území. Žalobce namítá, že každý zásah v daném nadlimitně zatíženém území je nutno posuzovat především z hlediska, zda povede ke snížení stávající zátěže a z ní vycházejících rizik;

- **v třetím žalobním podbodu poukazuje žalobce na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5.2008 ve věci vedené pod sp. zn. 10Ca 32/2006**, jímž bylo zrušeno rozhodnutí týkající se umístění komplexu dopravních staveb „Dopravního řešení Pankrácké pláně“. Žalobce poukazuje na skutečnost, že stavební úřad není pouhým shromažďovatelem stanovisek dotčených orgánů státní správy, ale musí sám posoudit návrh zejména z hlediska péče o životní prostředí a širších územních vztahů, potřeb a souvislostí; musí zajistit vzájemný soulad stanovisek těchto orgánů. Je nezbytné i doložení odborných dokladů, jako je rozptylová nebo hluková studie a jiných obdobných podkladů pro posouzení zdravotních rizik, přičemž stavební úřad musí zvážit přípustnost návrhu i z hlediska kumulace všech různorodých dopadů, jež byly identifikovány. Žalobce rovněž poukázal na to, že i urbanizovanou krajinu považuje zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“) za krajinu, jež má nějaký dochovaný ráz, má nebo nemá nějakou ekologickou a estetickou vyváženost. I urbanizovaná krajina má své biotické prvky, jež jsou tím cennější, čím je jich méně; funkce a prosperita je nutně ovlivněna jak hlukovou zátěží, tak i mírou znečištění ovzduší. Soud se v uvedeném rozsudku pozastavil nad tím, že odborné podklady uvádějí již nyní dosažení nebo i překročení

limitů přípustného akustického tlaku a některých složek automobilových exhalací a do budoucna předvídají rovněž nadlimitní zátěž. Soud konkrétně uvedl, že orgán ochrany veřejného zdraví zcela rezignoval na ochranu chráněného venkovního prostoru a rovnou souhlasil s výměnou oken bytových objektů;

- **ve čtvrtém podbodu poukázal žalobce na skutečnost uvedenou v jeho odvolání v dané věci, a sice, že hluková zátěž z dopravy je v území podle hygieničky z hygienické stanice nadlimitní a novou výstavbou se ještě zvýší, stavební úřad námitku zamítl a odkázal na stanoviska DOSS.** Obdobně lze toto konstatovat i o imisní situaci. Nadlimitní zátěž je v rozporu právem na zdravé životní prostředí dle Listiny a dalších právních předpisů. Dále žalobce poukázal na odvolání jiného účastníka řízení, a to Sdružení občanská iniciativa Pankráče, jejíž námitky se týkaly ochrany ovzduší, kdy tento odkázal na společné stanovisko k aktualizované dokumentaci Útvaru rozvoje hl.m. Prahy z e dne 20.6.2006 (z něhož cituje). Žalobce namítá, že stavební úřad ve vztahu k námitkám pouze odkázal na stanovisko dotčeného orgánu ochrany ovzduší;

- **v pátém žalobním podbodu namítá žalobce, že vyjádření Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 17.12.2005 a 17.5.2006 byla neaktuální a podložená studiemi z let 2002 – 2005.** Žalobce nesouhlasí s hygienickou stanicí, která požaduje vyhodnocení hluku až v dalším stupni projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení. Uvedené dle žalobce je pozdě a představuje pouhý alibismus a selhání tohoto dotčeného orgánu. Selhal i stavební úřad, kdy na str. 17-18 pochybným způsobem rozebral problematiku zjevně hlukem nadlimitně zatíženého území. Žalobce tak výslovně napadá jak věcnou správnost tak zákonnost stanovisek hygienika a také údajné sdělení Ministerstva zdravotnictví z 19.9.2008, o němž se dozvěděl až z rozhodnutí žalovaného;

- **v šestém žalobním podbodu žalobce tvrdí, že ze správního spisu (rozptylová studie, hluková studie a přednes hygieničky Polanecké na ústním jednání) vyplývá, že v předmětném území jsou již nyní dosahovány či překročeny limitní hodnoty zatížení území,** a to zejména hluková zátěž z vyvolané autodopravy a znečištění ovzduší převážně z téže příčiny. Zhotovením stavby se tento stav ještě prohloubí, přičemž stavební pozemek se nalézá v dotyku s obytnými územími, kde bydlí v bytových domech rezidenti trvale vystavení nadlimitní expozici. Stávající stav je v rozporu s českým právem a pokud dotčené orgány státní správy takový zásah odsouhlasily, selhaly při ochraně jím svěřených veřejných zájmů.

V druhém žalobním bodu (ozn. bod III.) brojí druhý žalobce proti úplnosti rozhodnutí a jeho doručování. Výrok rozhodnutí stavebního úřadu uvádí, že stavba bude umístěna „jak je zakresleno v dokumentaci (situačním výkresu na podkladu katastrální mapy v měřítku 1:1000 a koordinační situaci v měřítku 1:500), která bude po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí ověřena a v souladu s ust. § 4 odst. 3 vyhl. č. 132/1998 Sb., předána navrhovateli.“

Žalobce tvrdí, že stavební úřad tímto učinil dokumentaci výslovně podkladem pro určení pro umístění stavby, aby zajistil sdělení informace jak stavba vypadá, jak je situována vůči okolním nemovitostem. Neobsahuje však poučení, kde a kdy je možno výkresy vidět, když u rozhodnutí při jeho doručování nebyly a nebyly ani vyvěšeny. Pouhý slovní popis ve výroku umístěvaného souboru staveb nemůže poskytnout a nahradit srozumitelnou informací o komplexu stavebních zásahů. Bez přehledné grafické situace informující o situování stavby je výrok prvostupňového rozhodnutí neúplný a nesrozumitelný. Povinnost připojovat k rozhodnutí jako jeho přílohu grafický podklad vyplývá z § 92 odst. 4 a 5 stavebního zákona a § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření (dále jen „vyhl. č. 503/2006 Sb.“). Žalobce namítá, že Úřad nezajistil, že je doručována celá srozumitelná informace o umístění stavby. Bez řádného

doručení rozhodnutí obsahujícího ve srozumitelné formě celou informaci o umístěvaném komplexu zásahu v území je územní rozhodnutí neúplné.

V třetím (ozn.bod IV.) žalobním bodu žalobce shrnuje ostatní body žaloby dále označené 1.-9., a to:

- 1) Nezvládnutá zůstala logická struktura výroku rozhodnutí stavebního úřadu, rozhodnutí je zmatečné a je číslováno několikrát od začátku, opakují se stejná písmena např. podmínka č. 20, v níž se některým námitkám částečně vyhovuje (str. 6 rozhodnutí). Žalovaný s tím neudělal nic.
- 2) V podmínce č. 6 uvedený příklad konstrukčního systému nepatří do výroku správního rozhodnutí.
- 3) Napadené rozhodnutí je v rozporu se čl. 4 odst. 1 OTTP, neboť výstavba by měla respektovat okolní zástavbu a odpovídat jejím rozměrům.
- 4) Výjimku z čl. 8 odst. 2 OTTP nelze povolit, neboť nebylo dosaženo účelu sledovaného OTTP ve smyslu § 138a stavebního zákona a stavební úřad se s touto námitkou nebyl schopen vypořádat.
- 5) Vyjádření správců sítí byla prodlužována poté, co skončila jejich platnost, což je nepřipustné. Žalobce namítá, že pokud souhlas zanikl, nelze jej prodloužit, když již neexistuje.
- 6) Zamýšlený zásah je v rozporu se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 6.7.2007. Záměrem je porušována úmluva závazná pro Českou republiku převzatá do jejího právního řádu pod č. 159/1991 Sb.; jde tedy o předpis, který má přednost před zákonem ve smyslu čl. 10 Ústavy ČR.
- 7) Stavební úřad nerozhodl o všech námitkách žalobce a dopustil se jejich dezinterpretace a účelového zestručnění, což je vadné. Žalovaný tuto vadu neodstranil.
- 8) Podstatnou závadou doručování byl fakt, že na Úřední desce MČ P4 bylo písemné vyhotovení vyvěšeno pod č. 1797/08 nečitelně – okraje stránek byly jednoduše zastrčeny za rám vitríny a nebyly čitelné, jde o vadu doručení. Žalovaný s tím polemizuje chabě.
- 9) Žalovaný obdržel již 15.8.2008 od jiného účastníka, Sdružení Občanská iniciativa Pankráče (SOIP) rozsudek Městského soudu v Praze věci sp. zn. 10Ca 32/2006 i usnesení Výboru světového dědictví UNESCO z června 2008, týkající se problematiky výškových staveb na Pankráči. Žalobce namítá, že odvolací orgán tedy věděl jaké jsou nové podklady k věci, že předchozí rozhodnutí památkové péče byla dezaktualizována, přesto žalovaný vydal napadené rozhodnutí a s těmito podklady se vůbec nevypořádal.

V písemném vyjádření žalovaného k žalobě žalobce Ateliér pro životní prostředí žalovaný uvedl:

- k námitce překročení únosné zátěže území, že z hlediska ochrany veřejného zdraví vydala stanoviska k předmětné věci Hygienická stanice hl. m. Prahy dne 17.5.2006 pod č.j. J/HK/1558/33284/06 a dne 17.12.2007 pod č. j. J/HK/4886/85644/07. Tato stanoviska byla předložena v průběhu odvolacího řízení na základě ust. § 149 odst. 4 správního řádu Ministerstvu zdravotnictví, které jejich obsah potvrdilo sdělením ze dne 25.9.2008 č.j. 34553/2008-OVZ-32.0.-19.9.08;

- k námitce, že žalobci bylo doručeno neúplné územní rozhodnutí bez grafické přílohy, že žalobce se aktivně účastnil územního řízení, měl tedy možnost se seznámit se všemi podklady pro rozhodnutí, a to včetně grafických příloh. K poukazu žalobce, že povinnost připojovat k rozhodnutí grafický podklad vyplývá jednoznačně z ust. § 92 odst. 4 a 5 stavebního zákona a ust. § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb., žalovaný uvedl, že územní řízení bylo vedeno

v právním režimu stavebního zákona č. 50/1976 Sb. Tímto zákonem povinnost doručovat všem účastníkům řízení grafické podklady stanovena nebyla a nebyla stanovena ani novým stavebním zákonem č. 183/2006 Sb. V ust. § 92 odst. 4 tohoto stavebního zákona je taxativně stanoven subjekt, kterému se ověřená grafická příloha předává a to žadatel, rovněž ust. § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb. nestanoví povinnost přikládat grafickou přílohu k územnímu rozhodnutí, stanoví pouze obsahové náležitosti grafické přílohy.

- k ostatním námitkám žalovaný uvedl, že tyto námitky již byly uplatněny v odvolacím řízení a proto žalovaný odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí.

Osoba na řízení zúčastněná EPOQUE –HOTEL,a.s. v písemném vyjádření ze dne 11. 1. 2010 uvedla k žalobním námitkám druhého žalobce následující:

- k námitce týkající se únosné zátěže území, že v předmětném zjištění nebylo zjištěno, že by v území dotčeném stavbou tj. v území Pankrácké pláně byly překročeny přípustné limity zatížení životního prostředí, ani že by k takovému nadlimitnímu znečištění v důsledku realizace navrhované stavby EPOQUE -hotel mělo dojít;

- k námitce týkající se absence stanoviska EIA, že stavba nepodléhá posouzení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, když bytové domy nejsou v příloze č. 1 tohoto zákona na seznamu posuzovaných záměrů uvedeny. Případné nejasnosti při aplikaci bodu 10.6 kategorie II přílohy č. 1 tohoto zákona odstranilo Ministerstvo životního prostředí ve svém vyjádření, když potvrdilo, že navrhovaná stavba posouzení nepodléhá (*tato námitka nebyla předmětem této žaloby žalobce, ale byla obsažena v žalobě proti rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE bytový dům, pozn. soudu*),

- k odkazu žalobce na rozsudek Městského soudu v Praze sp.zn. 10 Ca 32/2006 ve věci umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ zúčastněná osoba odkázala na realizaci této stavby a uvedla výčet kolaudačních rozhodnutí a souhlasů /obdobně jako již ve vyjádření k žalobě prvního žalobce),

- k ochraně ovzduší uvedla, že nebylo v důsledku realizace stavby EPOQUE hotel prokázáno zhoršení kvality ovzduší,

- ke stanoviskům Hygienické stanice hl.m. Prahy, že není nesprávné, bylo potvrzeno Ministerstvem zdravotnictví a právě na možný vývoj hlukové situace v území dotčeném navrhovanou stavbou a délku územních a stavebních řízení představuje požadavek hygienické stanice na vyhodnocení hluku ve fázi projektové dokumentace pro stavební povolení a ve fázi stavebního řízení efektivní nástroj na zjištění a vyhodnocení aktuální situace,

- k námitce týkající se doručování rozhodnutí a jeho úplnosti, že situační výkres na podkladu katastrální mapy dle § 3 odst. 3 písm. a) vyhl.č. 132/1998 Sb., která prováděla stavební zákon, není součástí územního rozhodnutí, nýbrž jej stavební úřad dle § 4 odst. 3 této vyhlášky po nabytí právní moci územního rozhodnutí ověří a předá navrhovateli, což stavební úřad pouze zopakoval ve výroku územního rozhodnutí. Z této informace nelze však dovodit, že by stavební úřad měl v úmyslu definovat navrhovanou stavbu odkazem na nějakou grafickou přílohu. Slovní popis navrhované stavby ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí je dostatečný.

- k ostatním žalobním námitkám osoba na řízení zúčastněná uvedla

1) k námitce nelogické struktury výroku rozhodnutí stavebního úřadu, že výrok obsahuje všechny náležitosti uvedené v § 4 vyhl. č. 132/1998 Sb.,

2) k námitce týkající se konstrukčního systému, že podmínka č. 6 se týká řešení fasády nikoli konstrukčního systému, uvedení tohoto údaje nad rámec povinného obsahu územního rozhodnutí však by nemělo mít vliv na jeho zákonnost,

- 3) k námitce týkající souladu s urbanistickými a architektonickými budovami území, že na Pankrácké pláni historicky již vznikly výškové budovy bývalého Motokovu, bývalého Československého rozhlasu, (dnes nejvyšší budova ČR) a hotelu Panorama, přičemž navrhovaná stavba EPOQUE bytového domu se umísťuje v jejich těsné blízkosti,
- 4) k namítané odstupové vzdálenosti, že žalobce nijak nekonkretizuje výtku proti povolené výjimce z odstupových vzdáleností, neboť neuvádí v čem se cítí být poškozen na svých právech, pouze proklamuje, že předmětná stavba je v rozporu s čl. 8 vyhl. OTTP,
- 5) k námitce brojící proti vyjádření správců sítí, že správci sítí mají v územním řízení postavení účastníků řízení a je zcela na jejich vůli, zda v případě neaktuálního vyjádření vydají vyjádření nové či prodlouží platnost svého původního vyjádření, nebo zvolí jinou formu aktualizace. Zákon zde nepředepisuje žádný závazný postup a rozhodné je, že ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí byla všechna vyjádření správců sítí platná.
- 6) k tvrzení, že zamýšlený zásah je v rozporu se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 6.7.2007, že podkladem pro vydání územního rozhodnutí byla rozhodnutí kompetentních orgánů státní správy, které z hlediska památkové péče vyslovily s navrhovanou stavbou souhlas. Stavba neporušuje mezinárodní závazky ČR,
- 7) k tvrzené dezinterpretaci námitek žalobce, že z důvodu absolutní nekonkrétnosti nelze tuto námitku posoudit,
- 8) k doručování na úřední desce MČ Praha 4, že žalobce i ostatní účastníci prokazatelně měli možnost se s textem jako celkem seznámit, když proti němu podali obšírná odvolání, případné překrytí okrajů nemělo vliv na jejich procesní práva,
- 9) k námitce, že žalovaný měl zohlednit nové podklady, tj. rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10Ca 32/2006 a problematiku UNESCO, že se k této námitce již shora vyjádřil.

V doplnění vyjádření ze dne 5.5.2010 osoba zúčastněná na řízení ve vztahu k žalobě druhého žalobce dále uvedla

- k prvnímu žalobnímu bodu, v němž je namítáno překročení únosné zátěže území, že výstavbou EPOQUE hotelu a EPOQUE bytového domu ke zhoršení krajinného rázu v dotčené lokalitě nedojde, naopak realizací těchto staveb bude uceleně dotvořeno uvedené území, na kterém se nachází stávající výškové budovy jako např. budova bývalého Motokovu a Československého rozhlasu či hotel Panorama. Teprve výstavbou EPOQUE hotelu a EPOQUE bytového domu v jihozápadní části Pankrácké pláně vznikne ucelený komplex budov.

Žalobce napadá aktuálnost stanovisek Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 17.12.2005 a ze dne 17. 5. 2006 a rovněž vyjádření Ministerstva zdravotnictví ze dne 25.9.2008 (resp. 19.9.08), a to právě z důvodu tvrzeného překročení únosné zátěže území v imisní a hlukové oblasti. Druhý žalobce tak opomíjí skutečnost, že stanoviska, která byla vypracována pro Dopravní řešení byla vytvořena v naprosto jiném čase, kdy u Dopravního řešení bylo posuzováno období od roku 2002, a však u EPOQUE-hotelu se posuzovalo období od roku 2005. Stanoviska u EPOQUE-hotelu byla vypracována na základě rozdílných věcných podkladů a byly hodnoceny naprosto odlišné projekty.

Ve vztahu k domnělému překročení únosné zátěže území v imisní oblasti poukazuje na Rozptylovou studii RNDR.T. B. z dubna 2005 se závěrem, že provoz EPOQUE –hotelu výrazněji neovlivní imisní zátěž v dané lokalitě; současně bylo vydáno kladné stanovisko odborem ochrany prostředí ze dne 24.5.2006, které se odvolává na závěry zjišťovacího řízení.

Hygienická stanice hlavního města Prahy, jako orgán ochrany veřejného zdraví, vydala své stanovisko, v němž však podmínila souhlas s návrhem předložené dokumentace splněním

dalších podmínek pro další stupně projektové dokumentace. Následně v druhém stanovisku (dne 17. 6. 2006) aktualizovala závěry učiněné již ve stanovisku prvním.

Osoba na řízení zúčastněná souhlasí i s postupem, že bylo požádáno Ministerstvo zdravotnictví o potvrzení nebo změnu tohoto stanoviska, když řízení ve věci zasahovalo do dvou různých režimů správního řádu. Ministerstvo zdravotnictví ve svém vyjádření následně potvrdilo stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy v aktualizovaném znění stanoviskem Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 17. 5.2006. Ministerstvo odůvodnilo a potvrdilo závěry uvedené v stanoviscích Hygienické stanice hl. m. Prahy, přitom konstatovalo, že uvedená investice zanedbatelně zhorší imisní a hlukovou situaci a že investor minimalizoval jakýkoliv negativní dopad na dotčené okolí.

- k námitce doručování rozhodnutí a závěrečným námitkám obsaženým v posledním žalobním bodu zúčastněná osoba na řízení uvedla, že jde o námitky zcela účelové, přičemž odkázala na své předchozí vyjádření ze dne 11.1.2010 a dále k tvrzenému rozporu územního napadeného rozhodnutí se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 6.7.2007 zúčastněná osoba na řízení doplnila, že je skutečností, že v usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO č. 31 COM 7B. 94 ze dne 6.7.2007 je vyjádřena obava ve vztahu k navrhovaným projektům výškových budov v památkové zóně, která by mohla ovlivnit vizuální dopad historického centra Prahy, nicméně konkrétní projekty, např. výškové budovy na Pankrácké pláni nejsou v usnesení specifikovány. Do 1. února 2008 měla Česká republika zpracovat podrobnou zprávu o stavu péče o historické jádro Prahy, včetně studie vizuálních dopadů. Toto usnesení bylo na 32. zasedání UNESCO v roce 2008 doplněno usnesením č. 32 COM 7 B.86 o výzvu k přijetí plánu pro limitaci výškových budov a dále vyzvalo stanovit výškový limit pro nové budovy, které jsou plánovány na Pankrácké pláni na 60 až 70 metrů. Avšak na 33. zasedání UNESCO, které se konalo ve dnech 22. až 30. června 2009 Výbor pro světové dědictví UNESCO přijal ohledně výstavby na Pankrácké pláni usnesení č. 33 COM 7.B 96 z něhož vyplývá, že za stávajících podmínek a situace nemá Výbor pro světové dědictví UNESCO k plánovaným stavbám na Pankrácké pláni žádné výhrady. Nadto osoba zúčastněná na řízení uvádí, že usnesení světové organizace UNESCO spadá z hlediska základního dělení norem mezinárodního práva do kategorie tzv. soft. law, což jsou právní normy, které se vyznačují právní nezávazností, jenž znamená, že při nerespektování těchto norem nedochází k žádným právním důsledkům a nerespektování těchto právních norem není právně vynutitelné. Dále osoba zúčastněná na řízení závěrem poukázala na převážně deklaratorní charakter ustanovení Úmluvy, přičemž však tvrdí, že žádné jeho ustanovení nebylo porušeno.

C) V řízení uplatnily svá práva jako další osoby na řízení zúčastněné společnost **EPOQUE – LANCASTER, a.s.**, samostatně vyjádření tato osoba nepodala (její vyjádření v související věci – žaloby proti rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE bytový dům pod sp.zn. 10 Ca 61/2009 jsou ve vztahu k obdobným žalobním bodům shodná s vyjádřením zúčastněné osoby EPOQUE HOTEL s.r.o., pozn. soudu).

Dále se jako zúčastněná osoba přihlásilo Občanské sdružení Pankrácká společnost a Sdružení Občanská iniciativa Pankráce.

Sdružení Občanská iniciativa Pankráce ve svém vyjádření ze dne 13.1.2011 odmítlo tvrzení investora EPOQUE HOTEL s.r.o., uvedené v jeho vyjádření z 3.12.2009 k žalobě prvního žalobce, že provoz stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ probíhá od r. 2007 bez problémů, naopak tvrdí, že na komunikacích se tvoří dlouhé kolony a jsou překračovány imisní a hlukové limity, k důkazu poukazuje na Strategickou hlukovou mapu aglomerace

Praha Ministerstva zdravotnictví, dostupnou na internetu, s tím, že tato prokazuje, že v oblasti Pankrácké pláně jsou limity hluku překročeny. Další výstavba tak situaci zhorší. Ohledně odstupových vzdáleností, osvětlení a proslunění nesouhlasí s vyjádřením investora, poukazuje na záměr, tzv. Masterplan, který oproti původnímu záměru vnesl do území extrémní výškové stavby, pro které není území dimenzováno, nebyl pak zpracován ani regulační plán; tvrzení, že při dodržování odstupových vzdáleností by vzniklo území srovnatelné se zástavbou venkova považuje za nesmyslné. Rozporuje rovněž odkaz Investora na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 6 As 48/2008 a naopak poukazuje na rozsudek ve věci Dopravního řešení Pankrácké pláně č.j. 9 As 88/2008-301. Případná změna rozhodnutí o umístění stavby dopravního řešení by pak vedla i ke změně podmínek tohoto územního rozhodnutí.

Dále toto sdružení oponovalo vyjádření investora ve vztahu k žalobě druhého žalobce s poukazem na krajinný ráz řešeného území, s tím, že v oblasti Pankrácké pláně je plánována výstavba dalších 40 budov (k tomu odkazuje na dokumentaci EIA Beryl dostavba Bauhausu na internet. stránkách, příl H.9. Dopravně inženýrské podklady pro vyhodnocení intenzity dopravy zpracované TSK-ÚDI, situaci rozmístění objektů. Žádné z investorem zpracovaných stanovisek nevyhodnocuje zátěž s přihlédnutím k zátěži ostatních staveb. Dovozuje pak, že čtyřicet přetížení o 2% způsobuje zhoršení o 80%. Žádné ze stanovisek hygienické stanice nevzalo v úvahu Strategickou hlukovou mapu aglomerace Ministerstva zdravotnictví, z níž vyplývá, že v oblasti Pankrácké pláně jsou překročeny limity hluku - v oblasti plánované stavby 60 až 65dB ve dne a 50 až 55dB v noci, tato mapa byla zpracována pro účely územního plánování, tedy i územní řízení. Investor nerozporuje uvedená stanoviska a potvrzuje, že investice zhorší imisní a hlukovou situaci, v lokalitě jsou však již nyní překročeny hlukové a imisní limity, jde tak o nezákonný stav.

Při jednání soudu účastníci řízení i přítomní zástupci osob zúčastněných setrvali na svých písemných podáních. K důkazu soud konstatoval zúčastněnou osobou Sdružení Občanská iniciativa Pankráce předloženou mapu, zpracovanou Ústavem dopravního inženýrství.

Část II.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobami napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání rozhodnutí (ust. § 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloby jsou z části důvodné.

O jednotlivých námitkách prvního žalobce Corinthia Panorama,a.s. uvedených shora, Část I., bod A) uvážil takto:

Za první žalobce tvrdí, že pro umístění stavby není splněna podmínka zajištění dopravního napojení, a to s odkazem na rozsudek zdejšího soudu 10 Ca 32/2006, jímž bylo rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 11.11. 2005 ve věci umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení; odkaz žalovaného na navazující kolaudační rozhodnutí, z nichž žalovaný dovozuje, že dopravní obslužnost je zajištěna považuje za je relevantní. Před vydáním rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE hotel bylo nutno vyčkat na vydání nového územního rozhodnutí na dopravní řešení.

Ze správního spisu a skutečností známých z úřední činnosti soudu vyplývá, že rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE hotel stavební úřad prvním stupni vydal 5.6. 2008, žalovaný o odvolání účastníků rozhodl dne 19.12. 2008. Rozsudek ve věci sp.zn. 10 Ca 32/2006, kterým bylo zrušeno rozhodnutí o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ byl vyhlášen dne 9.5. 2008, právní moci nabyl dne 11.8. 2008 (kasační stížnost byla zamítnuta Nejvyšším správním soudem rozsudkem ze dne 6.9.2009 č.j. 9 As 88/2008-301). Je proto nesporné, že rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE hotel nabylo právní moci v době, kdy již bylo pravomocně zrušeno rozhodnutí o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“.

Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že uvedený právní stav věci byl konfrontován se skutkovým stavem, kdy bylo zjištěno, že rozhodnutí o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ bylo v mezidobí z části konzumováno. Návrh na umístění stavby EPOQUE hotel, který byl předmětem řízení, pokud jde o navrhované řešení jejího dopravního připojení na místní obslužnou komunikaci Milevská, respektoval původní rozhodnutí o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ ze dne 7.3. 2005 a žalovaný poukázal na to, že tato stavba byla z části již zprovozněna a zčásti je uváděna do provozu, odkázal k tomu na konkrétní kolaudační rozhodnutí (souhlasy) odboru dopravy Magistrátu ze dne 15.9. 2008 (konkrétně části stavby přídatného pásu místní komunikace I. třídy 5. května), ze dne 27.10.2008 (konkrétně části mimoúrovňové křižovatky místních komunikací 5. května a Hvězdova-Sdružení připojených rampami a mimoúrovňové křižovatky místních komunikací křižovatky 5.května a Na Strži), ze dne 15.9.2008 (části komunikace na Strži- východ) a konečně kolaudační rozhodnutí stavebního úřadu ze 7.5. 2008 pro stavební úpravy křižovatky pozemních komunikací Milevská a Na Strži a kolaudační souhlas ze dne 11.12.2007 k užívání kruhové křižovatky pozemních komunikací Pujmanové-Hvězdova atd. a uzavřel, že dopravní připojení je zajištěno. Žalobce v žalobě takto zjištěný skutkový stav věci nezpochybnil.

V daném případě v době vydání rozhodnutí o umístění stavby resp. v době rozhodování o odvolání, tak bylo původní rozhodnutí o umístění stavby Dopravní řešení Pankrácké pláně, jako podmiňující stavby pro připojení stavby EPOQUE hotel sice pravomocně soudem zrušeno, ale fakticky konzumováno vydanými stavebními povoleními resp. kolaudačními rozhodnutími v rozsahu relevantním pro připojení umísťované stavby EPOQUE hotel. Skutečný stav v době rozhodování žalovaného byl tedy takový, že podmiňující stavba byla v části rozhodné pro posouzení možnosti dopravního napojení fakticky realizována a připojení bylo dle podaného návrhu možné. Jak bylo také poukázáno investorem, kromě dalších navazujících rozhodnutí na územní rozhodnutí o dopravním řešení, se vzájemná vazba mezi rozhodnutím o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ a územním rozhodnutím o umístění stavby EPOQUE, promítla v rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby EPOQUE hotel toliko v podmínce č. 12a, která stanovila právě koordinaci s touto dopravní stavbou.

Na základě uvedeného soud proto dospěl k závěru, že první námitka žalobce Corinthia Panorama není důvodná. Předmětem této dílčí otázky, tj. zda pro stavbu, jejíž umístění je předmětem návrhu, je zajištěna dopravní obslužnost, bylo technické posouzení samotné možnosti navrhovaného dopravního připojení z hlediska požadavků na dopravní infrastrukturu a připojování staveb, nikoli případné další účinky, které byly podrobeny samostatnému zkoumání z hlediska zájmů chráněných jinými předpisy.

Jestliže judikatura správních soudů (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1 As 79/2008 a 6As 43/2008) činí závěr, že soud vychází při přezkoumání rozhodnutí o vydání stavebního povolení z právního stavu, který zde byl v době vydání

daného stavebního povolení, tj. zda v době jeho vydání existovalo pravomocné územní rozhodnutí pro tutéž stavbu, a soud nemůže zrušit stavební povolení s odkazem na to, že následně po vydání stavebního povolení bylo územní rozhodnutí k téže stavbě soudem zrušeno, pak plně vychází z ust. § 75 s.ř.s. a ust. stavebního zákona, kdy vydání stavebního povolení musí mít oporu v pravomocném rozhodnutí o umístění téže stavby.

V daném případě však nejde o řetězení správních aktů (umístění stavby, stavební povolení, kolaudační rozhodnutí) v jedné linii, týkající se téže stavby, ale o umístění podmiňující stavby, dopravní, ve vztahu k možnosti umístění jiné stavby, hotelu (ač v řízení o umístění „Dopravního řešení Pankrácké pláně“ žalovaný popíral takovouto přímou souvztažnost staveb), kdy územní rozhodnutí o umístění dopravní stavby, podmiňující umístění stavby hotelu, bylo na základě navazujících správních aktů (stavebních povolení a kolaudačních rozhodnutí) vyčerpáno a stavba podmiňující zhotovena. K samotné realizaci dopravních staveb došlo na základě stavebních povolení, opírajících se pravomocné územní rozhodnutí, v době, kdy došlo k jeho zrušení byly již dopravní stavby kolaudovány. K tomu v daném případě je nutno při posouzení požadavků na vlastní možnost dopravního připojení přihlížet. Soud proto neshledal v závěru žalovaného, že připojení stavby je možné namítanou nezákonnost. Za situace, kdy dopravní řešení pro umístění stavby EPOQUE hotelu je fakticky uskutečněno a územní rozhodnutí pro dopravní řešení v relevantní části konzumováno, by takový přístup soudu byl pouhým formalistickým přístupem.

V druhé žalobní námitce žalobce předně tvrdí, že umístění stavby EPOQUE hotel **nevyhovuje požadavkům na vzájemný odstup staveb**, a to jednak od umístěvané stavby EPOQUE- bytový dům a dále od budovy č.p. 1695 (hotel Panorama) a dalších okolních bytových domů.

K takto postavené argumentaci je nutno uvést. Žalobce je oprávněn hájit v řízení pouze svá práva a nikoliv práva cizí. Rozhodným pro posouzení úspěšnosti této dílčí námitky je posouzení přípustnosti odstupu mezi stavbou hotelu Panorama, jehož je žalobce vlastníkem, od stavby žalobou napadeným rozhodnutím umístěvané EPOQUE hotel. Ohledně okolních bytových domů (č.p. 1079/správně 1097/, č.p. 1105, č.p. 1106 a č.p. 1218) se žalobce nemůže dovolávat ochrany svých práv a přisvojit si tak práva cizích osob tj. vlastníků těchto domů a uplatňovat námitku nesplnění požadavku na vzájemný odstup staveb jejich jménem. Ohledně umístěvané stavby EPOQUE bytový dům je soudu známo z úřední činnosti, že žalobce proti rozhodnutí o umístění této stavby podal samostatnou žalobu, o níž je vedeno řízení před soudem souběžně pod sp.zn. 10 Ca 61/2009, kde žalobce rovněž obdobně namítá nevyhovující vzájemný odstup od jeho stavby hotelu Panorama, a tedy v tomto rozsahu je námitka předmětem jiného soudního řízení.

Dále je nutno předeslat, že záměr umístit v daném území stavbu EPOQUE hotel a EPOQUE bytový dům, jak vyplývá i z podkladů pro rozhodnutí, byl původně jedním záměrem původního investora, z rozhodnutí o umístění obou staveb v I. stupni vydaných stavebním úřadem vyplývá, že z větší části jde o umístění na týchž pozemcích, podle projektové dokumentace je nesporné, že obě uvedené stavby v územním řízení samostatně posuzované jsou spolu funkčně (provozně) nadále propojeny objektem podzemních parkovací stání pro obě současně umístěvané stavby (pro EPOQUE hotel vyčleněna kapacita 262 stání pro osobní automobily, pro EPOQUE bytový dům kapacita 325 stání) a připojovací komunikací vjezdu a výjezdu z a do tohoto podzemního parkoviště (projektová dokumentace- Odstupy staveb-situace M 1:1000).

Vlastní navržené umístění je podle uvedené situace takové, že EPOQUE hotel je umístěn západně od hotelu Panorama a západně od něho, dle výrokem II. rozhodnutí 1. stupně povolené výjimky ve vzdálenosti 29,6m, je umístěna stavba EPOQUE bytový dům. Stavba EPOQUE hotel je tedy umístěna mezi stavbou hotelu Panorama a stavbou EPOQUE bytový dům.

Soud proto uzavírá, že z hlediska ochrany práv žalobce jako vlastníka hotelu Panorama stran požadavku na odstupovou vzdálenost staveb je proto relevantní a rozhodná v daném projednávaném případě navrhovaná vzdálenost mezi EPOQUE hotelem a hotelem Panorama. Pokud jde o výškové poměry obou nově umísťovaných staveb žalobce žádnou relevanci pro posouzení vzájemných odstupů od jeho stavby netvrdí.

Ohledně odstupové vzdálenosti stavby EPOQUE hotel od stavby EPOQUE bytový dům, které se týká výrokem II. stavebního úřadu povolená výjimka z odstupových vzdáleností dle čl. 8 odst. 2 vyhl. OTTP soud zjistil, že stavební úřad ve vztahu k řízení o povolení této výjimky dle § 27 správního řádu stanovil okruh účastníků řízení (na str. 17) tak, že jsou jimi toliko navrhovatel a oprávněný z rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE bytový dům. Žalovaný přezkoumal rozhodnutí stavebního úřadu k odvolání účastníků a změnil podmínku č. 10 výroku o umístění stavby, v ostatním rozhodnutí potvrdil. Z odůvodnění rozhodnutí na str. 5 pak vyplývá, že rozsah přezkumu omezil na výrok o umístění stavby s tím, že odvolatelům bylo přiznáno postavení účastníka řízení v tomto řízení. Výrok žalovaného pak neodráží, pakliže odvolání napadala celé rozhodnutí stavebního úřadu, skutečnost, zda žalovaný odvolání proti rozhodnutí, výroku II. o povolení výjimky shledal nepřipustná, podaná osobou neoprávněnou. Žalobce Corinthia Panorama v odvolání podaném 4.7.2008 uvedl výslovně, že odvolání podává do obou výroků rozhodnutí stavebního úřadu. Soud tak musí konstatovat, že v tomto rozsahu není rozhodnutí žalovaného přezkoumatelné, jde o vadu k níž soud musí přihlédnout z úřední povinnosti.

Ve vztahu k druhé námitce lze s žalobcem souhlasit v návaznosti na uvedené potud, že stavba musí být navržena a provedena způsobem, který by neohrožoval život, zdraví, zdravé životní podmínky uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené ve zvláštních předpisech, jak stanoví ust. § 8 odst. 1 vyhl. OTTP, a že tak v daném případě vzájemné odstupy staveb musí být navrženy tak, aby bylo mj. zajištěno i dostatečné denní osvětlení a proslunění, a přitom tato otázka musí být zkoumána i samostatně, bez ohledu na to, zda vzájemný odstup staveb je dodržen, či je z něho povolena výjimka.

Žalobci však již soud nemůže přisvědčit, pokud jde o jeho výhradu k výkladu ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. OTTP, kdy se aplikace tohoto ustanovení dovolává pro stavby dvou hotelů navzájem tj. pro odstupovou vzdálenost umísťované stavby EPOQUE hotel od jeho stavby hotelu Panorama, a to s poukazem na poslední větu tohoto ustanovení: „*Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových*“. /S touto výhradou žalobce bezprostředně souvisí i jeho třetí žalobní námitka, napadající řízení o udělení výjimky pravomocně skončené rozhodnutím ze dne 6.11.2006, jak bude uvedeno níže./

Jak bylo shora naznačeno pro vzájemné odstupy staveb o jejichž umístění se vede územním řízením vyhl. OTTP v ust. § 8 odst. 1 stanoví obecný regulativ, aby stavba

byla navržena a provedena takovým způsobem, aby neohrožovala mj. zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů sousedních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené ve zvláštních právních předpisech. Podle tohoto ustanovení tak platí, a v tom je soud s žalobcem ve shodě, jak shora uvedeno, že navrhovaná stavba musí mít od stávajících staveb v území takový odstup, aby bylo možno splnit další stanovené regulativy jinými právními předpisy či toutéž vyhl. OTPP, např. požadavky stanovené na denní osvětlení a proslunění obytných místností, nebo i pobytových místností, pokud to způsob jejich využití vyžaduje.

Podle čl. 8 odst. 2 vyhl.OTPP „*Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odst. 3 až 6. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.*“

Na rozdíl od obecně stanoveného pravidla pro vzájemné odstupy staveb jakéhokoli typu, resp. funkčního určení v čl. 8 odst. 1 vyhl.OTPP tak čl. 8 odst. 2 téže vyhlášky stanoví konkrétní závazné pravidlo pro vzájemné odstupy staveb pro bydlení, v jejichž protilehlých stěnách jsou okna obytných místností. Podle tohoto pravidla musí být odstup takovýchto staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn (to neplatí pro stavby pro bydlení, které jsou rodinnými domy a na něž dopadá odst. 3 až 6 a pro jednotlivé stavby pro bydlení umístované v prolukách). Stanoví-li toto ustanovení, že „*Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových*“, zavazuje tak, aby i v případě odstupu staveb pro bydlení od staveb nebytových, v případě, že spolu sousedí a v protilehlých stěnách jsou okna obytných místností, byla při umístění té, které z nich dodržena mezi stavbami vzdálenost rovná alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn. Konkrétně takto stanovený požadavek na vzdálenost staveb pro bydlení navzájem, popř. od nebytových staveb má své opodstatnění jak ve vztahu k dodržení dostatečného osvětlení a proslunění právě obytných místností ve stavbách pro bydlení, ale i v požadavku na zachování pohody bydlení („soulad domova“). Obdobně je proto nutno dbát takto požadované vzdálenosti při umístění nebytových staveb ve vztahu k stávajícím stavbám pro bydlení, pokud jsou okna obytných místností v jedné z protilehlých stěn a naopak, popř. jsou-li u nebytových staveb, převážně určených k jinému účelu než k bydlení, nadto i obytné místnosti s okny v protilehlých stěnách.

Uvedené ustanovení je nutno vykládat v souladu s pojmy vymezenými touto vyhláškou v čl. 3. Stavbou pro bydlení se tak rozumí bytový dům, tedy stavba kde převažuje funkce bydlení / písm.c)/ a rodinný dům /písm.m)/. Pro účely této vyhlášky jsou pak definovány další typy staveb /písm.o) až u) / mj. i stavby pro ubytování / písm.t)/, kdy mezi ubytovací zařízení patří mj. i hotely, ale naopak výslovně mezi ně nepatří bytový ani rodinný dům a stavba pro individuální rekreaci. Vyhláška také definuje co se rozumí „obytnou místností“/písm.f)/ na rozdíl od „pobytové místnosti“/písm. h)/. Pobytovou místností se pak mj rozumí i kanceláře a pokoje v hotelích.

Na základě uvedených právních úprav soud proto dospěl k závěru, že závazně stanovený požadavek na odstupovou vzdálenost mezi stavbami v ust. § 8 odst. 2 vyhl.OTPP nedopadá na odstupovou vzdálenost mezi dvěma hotely, jako stavbami pro ubytování, neboť čl. 8 odst. 2 se výslovně vztahuje na vzdálenost mezi stavbami pro bydlení a obdobně se v případě určení vzdálenosti těchto staveb pro bydlení od nebytových staveb (i staveb pro ubytování) užije, jsou-li v některé z protilehlých stěn okna obytných místností.

Pro vzájemný odstup staveb pro ubytování (hotelů), kde jsou v protilehlých stěnách okna pobytových (nikoli obytných) místností se proto užije obecné pravidlo zakotvené

v čl. 8 odst. 1 vyhl.OTPP. Z toho pak vyplývá, že nepřipadá v úvahu rozhodovat o výjimce z pravidla stanoveného v ust. § 8 odst. 2 vyhl. OTPP v případě posuzování odstupových vzdáleností mezi dvěma stavbami hotelového typu.

Druhou žalobní námitku v předně uvedeném dílčím rozsahu soud proto neshledal důvodnou.

Pakliže v souvislosti s výkladem ust. § 8 odst. 2 vyhl.OTPP žalobce argumentoval dále odkazem na ust. čl. 22, 23 a 24 ohledně naplnění požadavku souvisejících s odstupovými vzdálenostmi staveb, a to požadavků na ochranu zdraví, zdravých životních podmínek, zejm. dostatečné denní osvětlení a proslunění, platí, že stanovené požadavky musí být splněny, a tedy odstupová vzdálenost ve smyslu požadavků čl. 8 odst. 1 vyhl.OTPP musí být navržena tak, aby nevyklučovala splnění dalších regulativů v navazujících ustanoveních čl. 22 a násl. vyhl. OTPP, shora uvedených. K této dílčí části druhé námitky se soud vyjádří níže v souvislosti s posouzením souvisejícího čtvrtého žalobního bodu.

V třetím žalobním bodu (v žalobě označen IV., tzv. „Předchozí řízení“) žalobce napadá pokud jde o odstupové vzdálenosti přímý odkaz žalovaného na pravomocné rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 6.11.2006 č.j. S-MHMP 332855/2006/OST/Fr, kterým byly změněny oba výroky rozhodnutí ze dne 17.5.2006 č.j. P4/87085/05/OST/FISA/8847 tak, že návrh na povolení výjimek z odstupových vzdáleností byl zamítnut.

Soud z předloženého správního spisu (a souvisejícího řízení ve věci umístění stavby EPOQUE bytový dům, pro účely rozhodnutí připojeného) zjistil, že v roce 2006 byla ukončena dvě řízení o udělení výjimek.

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního ze dne 17.5.2006 č.j. P4/87085/05/OST/FISA/8847 byla k návrhu investora (tehdy spol. LANCASTER a.s., který byl v době žádosti investorem obou plánovaných staveb hotelu i bytového domu) výrokem I. povolena výjimka z ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. OTPP ve věci umístění stavby EPOQUE hotel ve vzdálenosti od východního průčelí objektu č.p. 1105 a západního průčelí objektu 1112 (oba objekty nebyly a nejsou ve vlastnictví žalobce, pozn.soudu) a výrokem č. II. byla zamítnuta výjimka z ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. OTPP pro odstupovou vzdálenost od západního průčelí objektu č.p. 1695/hotel Panorama/ pouze na 30,3m a pro odstupovou vzdálenost od severovýchodního a jihovýchodního průčelí plánované stavby bytového domu (pouze na 29,6m). Námitky žalobce (předchůdců spol.Hotel Panorama, poté spol. RLRE Lambda Property s.r.o.) se týkaly jednak vlivu zastínění plánovanou stavbou a snížení denního osvětlení a hygieny pracovního prostředí, když plánovaná vzdálenost s bližším západním průčelím hotelu Panorama v úrovni 1.-2.NP, společenská část hotelu, které je nižší, by byla 30,3m, a se vzdálenějším průčelím, výškovou částí hotelu Panorama s kanceláři v 3.NP a ubytovacími prostory v 4. až 22.NP, které má stejnou výšku (75,5m) by byla 47m. Z odůvodnění zamítnutí žádosti o výjimku výrokem II. (který se dotýká žalobce) se podává (str. 9 rozhodnutí), že v žádné z protilehlých průčelí obou staveb nejsou okna obytných místností a tudíž žádná nesplňuje znaky staveb, na něž se vztahuje ust. § 8 odst. 2 vyhl.OTPP, a proto stavební úřad dospěl k závěru, že posuzování výjimky je bezpředmětné a proto žádost o výjimku zamítl. Výjimka pro odstupovou vzdálenost od uvažované stavby EPOQUE bytový dům byla zamítnuta z důvodu, že bylo vedeno neukončené územní řízení pro tuto stavbu, a proto vůči ní nebylo možno zatím výjimku posuzovat. K odvolání proti tomuto rozhodnutí podanému žalobcem (v té době již spol.

IMMORENT Panorama Prague, s.r.o.) Magistrát hl.m. Prahy rozhodnutím ze dne 6.11.2006 toto rozhodnutí změnil tak, že výrok I. i výrok II. zní, že „Návrh se zamítá“. Ohledně věcného posouzení, zda čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP dopadá na odstupové vzdálenosti staveb dvou hotelů, se odvolací orgán ztotožnil se stavebním úřadem, ohledně formulace výroku II. provedl změnu s tím, že z hlediska logiky nelze „zamítnout výjimku“, ale pouze lze zamítnout návrh, který je nedůvodný.

Kromě uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 8.1.2007 bylo potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu rovněž ze dne 17.5.2006, kterým byla pro potřebu, avšak umístění EPOQUE bytového domu povolena výjimka z ust. § 8 odst. 2 vyhl. OTHP, a to pro odstupovou vzdálenost navrhované stavby bytového domu od okolních staveb, mj. i pro odstupovou vzdálenost od západního průčelí hotelu Panorama. Toto rozhodnutí je napadeno žalobou vedenou pod sp.zn. 10 Ca 61/2009 podanou proti rozhodnutí o umístění stavby bytového domu. Z této souběžně probíhající věci také plyne a soudu z úřední činnosti je známo, že toto rozhodnutí o udělení výjimky bylo napadeno u soudu pod sp.zn. 8 Ca 39/2007-65, a kasační stížnost proti usnesení vydanému městským soudem byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu pod č.j.1 As 65/2008.

Třetím rozhodnutím v pořadí stran výjimek z ust. § 8 odst. 2 vyhl. OTHP je tak II. výrok rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 5.6.2008, vydaného v této projednávané věci; tato výjimka se týká odstupové vzdálenosti stavby EPOQUE hotel od stavby EPOQUE bytový dům. Ve vztahu k tomuto výroku soud již shora poukázal na rozpor napadeného rozhodnutí, kdy dle závěrů stavebního úřadu nebyl žalobce účastníkem tohoto řízení, jeho odvolání podané proti rozhodnutí v celém rozsahu však nebylo zamítnuto pro nepřipustnost.

Soud dále uzavírá, že veřejných subjektivních práv žalobce, k jejichž ochraně je legitimován k podání žaloby, se mohl týkat výrok II. rozhodnutí ze dne 17.5.2006 č.j. P4/87085/05/OST/FISA/8847, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 6.11.2006, uvedeného shora, a to v části, týkající se odstupové vzdálenosti navrhované stavby EPOQUE hotel od jeho stavby hotelu Panorama (č.p. 1695,k.ú.Krč).

Soud uvedenou námitku směřující proti závěrům tohoto rozhodnutí ve věci výjimky z odstupových vzdáleností ve vymezeném rozsahu neodmítl přezkoumat s odvoláním na současně zastávaný názor potvrzený judikaturou soudů, že rozhodnutí o udělení /či neudělení výjimky je samostatně soudem přezkoumatelné, neboť by se vystavil v daném případě oprávněné výhradě odmítnutí soudní ochrany. Vzal totiž v úvahu, tak jak tomu bylo v souběžně probíhající věci stran stavby EPOQUE bytový dům, že pokud by se žalobce na soud obrátil již v roce 2006, byla by žaloba odmítnuta s odkazem na výklad zastávaný až do r. 2009, že rozhodnutí o výjimce nepodléhá samostatnému soudnímu přezkumu, ale lze se jeho přezkumu domáhat až spolu s finálním aktem. Městský soud proto vědom si uvedeného posunu v přípustnosti samostatného přezkumu rozhodnutí o výjimce, rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2006 a rozhodnutí I. stupně ze dne 17.5.2006 č.j. P4/87085/05/OST/FISA/8847, v rozsahu námitek uplatněných touto žalobou přezkoumal (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 77/2010 ze dne 29.9.2010 a v něm uvedenou judikaturu).

Nesouhlasil-li žalobce s důvodem zamítnutí návrhu na povolení výjimky v tomto rozsahu, totiž, že nepřichází v úvahu aplikace ust. § 8 odst. 2 vyhl. OTHP, jde –li o odstupovou vzdálenost mezi dvěma hotely, jak již namítl shora v bodě druhém, soud tuto námitku důvodnou neshledal a k tomuto odkazuje na již shora uvedený výklad ustanovení čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP. Z tohoto důvodu proto také neshledal namítanou nezákonnost rozhodnutí ze dne 6.11.2006, ani rozhodnutí I. stupně ze dne 17.5.2006.

Žalobce se dále v třetím žalobním bodu namítá, že tzv. předchozí správní řízení o udělení výjimky, i pokud jde o odstupovou vzdálenost mezi hotely, bylo pravomocně skončeno zamítnutím návrhu na povolení výjimky, dovozuje, že tak nedošlo k povolení výjimky a tento výrok je závazný (na závěry odůvodnění nelze odkazovat nebo je přenášet do jiného správního řízení), tedy o této věci bylo pravomocně řízení skončeno a nelze vést řízení v téže věci. Tuto žalobní argumentaci soud neshledal případnou. Žalovaný v řízení o umístění stavby EPOQUE hotel odkázal na pravomocné rozhodnutí ze dne 6.11.2006 ve věci návrhu na udělení výjimky mj. i z odstupových vzdáleností mezi stávající stavbou hotelu Panorama a stavbou navrhovanou k umístění EPOQUE hotel proto, že jím byla pravomocně vyřešena otázka, zda k umístění navrhované stavby je taková výjimka zákonnou úpravou požadována; tím spíše nevedl sám žádné „druhé“ řízení o povolení téže výjimky. Bylo-li rozhodnuto o zamítnutí návrhu na povolení výjimky (nikoli, že „výjimka z odstupových vzdálenostíse nepovoluje), nelze bez dalšího dovozovat, že taková výjimka nebyla pro umístění navrhované stavby dle právní úpravy povolena, a brání tak umístění stavby, když je zřejmé, že uvedený výrok byl výsledkem zjištění, že právní úprava udělení takové výjimky k umístění konkrétní stavby v daném konkrétním případě vůbec nevyžaduje.

Rozhodnutí ze dne 6.11.2006 ve spojení s rozhodnutí ze dne 17.5.2006 v části, jíž byl zamítnut návrh na udělení výjimky z odstupových vzdáleností mezi plánovanými stavbami EPOQUE hotel a EPOQUE bytový dům není překážkou pro rozhodnutí o výjimce, která byla nyní povolena výrokem II. rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 5.6.2008 tj. rozhodnutím 1.stupně v nyní soudem projednávané věci, neboť k zamítnutí návrhu na udělení této výjimky rozhodnutími z 17.5.2006 ve spojení s rozhodnutím z 6.11.2006 došlo z procesních důvodů, a to proto, že v té době nebylo ještě rozhodnuto o umístění stavby EPOQUE bytový dům, proto nemohlo být rozhodováno o výjimce z odstupových vzdáleností vůči této stavbě pro stavbu EPOQUE hotel. Rozhodnutí tak nebylo rozhodnutím ve věci, nelze se proto dovolávat ve vztahu k němu, že šlo o věc pravomocně skončenou.

Ve čtvrtém žalobním bodu první žalobce namítá nedostatky odůvodnění rozhodnutí stran požadavku na dodržení odstupových vzdáleností mezi hotely, a poukazuje na to, že žalovaný na str. 12 svého rozhodnutí odkazuje na studii proslunění a denního osvětlení, zpracovanou spol. Ekola group,s.r.o. v dubnu 2005 s dodatkem z října 2005, podle níž vliv záměru stavby EPOQUE hotel na stavbu hotelu Panorama není v rozporu s legislativními požadavky na denní osvětlení a dále, že pro hotely není legislativně požadováno proslunění ubytovacích prostor. Shodně pak vznáší výhradu i proti závěrům stavebního úřadu, který neakceptoval jeho námitku, že podmínky proslunění a denního osvětlení se zhorší pod normotvorné hodnoty.

K tomuto bodu nutno uvést, že již v druhém žalobním bodu, a to právě v návaznosti na požadavky odstupových vzdáleností staveb, se žalobce dovolával nutnosti splnění podmínek osvětlení a proslunění s poukazem na ust. čl. 23 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 vyhl. OTTP a dodržení ust. § 45 nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci. Soud již ve vztahu k druhému žalobnímu bodu uzavřel, že neshledal námitku v něm uvedenou důvodnou v té části, v níž žalobce mířil proti nesprávnému výkladu a aplikaci čl. 8 odst. 2 vyhl. OTTP ve vztahu k samotnému posouzení odstupových vzdáleností mezi dvěma hotely, současně však poukázal na to, že pro případ umístění jiných staveb, než na které dopadá čl. 8 odst. 2 vyhl. OTTP, platí ohledně jejich vzájemného odstupu požadavek obecný, stanovený v čl. 8 odst. 1 téže

vyhlášky, navazující na principy čl.4 odst. 1 téže vyhl.OTPP, a to ve spojení s dalšími ustanoveními této vyhlášky mj. s požadavky na denní osvětlení a proslunění, neboť při umístění staveb může jít v konkrétním případě o faktory vzájemně se ovlivňující. Soud proto k námitce uplatněné v bodě 4 současně vychází z dílčí námitky zahrnuté žalobcem v bodě 2, jež lze v souhrnu označit jako námitku nedostatku posouzení splnění požadavků na denní osvětlení a proslunění stávající stavby hotelu Panorama v případě umístění předmětné stavby EPOUE hotel podle daného záměru.

Podle právní úpravy na níž se žalobce odvolává mezi všeobecné požadavky na užitné vlastnosti staveb z hlediska zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí, patří požadavek, aby stavba neohrožovala zdravé životní podmínky jejích uživatelů ani uživatelů okolních staveb (čl. 22 vyhl. OTTP). Na kvalitu prostředí ve vnitřních prostorech budov (čl. 23 téže vyhlášky) má vliv činitel mj. denního, umělého, případně sdruženého osvětlení, proslunění. Pro byty a pobytové místnosti v navrhované stavbě a ve stavbách navrhovanou stavbou ovlivněných (čl. 23, odst. 2) musí mít dostatečné denní osvětlení odpovídající normotvorným hodnotám, v pobytových místnostech se navrhuje denní osvětlení v závislosti na jejich funkčním využití a délce pobytu osob. Vyhovující denní osvětlení musí mít všechny nově navrhované místnosti s pobytem lidí ve vnitřním prostoru budovy nebo její funkčně vymezené části, který trvá v průběhu jednoho dne za denního světla déle než 4 hodiny a opakuje se při trvalém užívání budovy více než jednou týdně. V odůvodněných případech lze navrhovat sdružené, popř. umělé osvětlení v souladu s normotvornými hodnotami(čl. 23odst. 6 vyhl.OTTP).

Podle čl. 24 odst. 1a 2 téže vyhl. OTTP prosluněny musí být všechny byty a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností. Při posuzování proslunění se vychází z normotvorných hodnot.

Kromě uvedeného stanoví Část čtvrtá vyhl.OTTP zvláštní požadavky pro vybrané druhy staveb, mj. čl. 53 pro stavby pro ubytování, mezi které kromě ubytoven, členěných do kategorií I.a II. patří i hotely, členěné do pěti tříd, motely a ostatní ubytovací zařízení (dle vymezení pojmů v čl. 3 písm.t/,bodů 1.a 2./ Podle čl. 53 odst. 22 se odst. 1 až 20 v plném rozsahu vztahují na hotely, motely, penziony a ubytovny I; na ostatní stavby pro ubytování se použijí přiměřeně.

Soud nepřistoupil na oponenturu investora, že námitka žalobce není dostatečně konkrétní ohledně prostorů, k nimž vztahuje nedostatek posouzení požadavků na denní osvětlení a proslunění, neboť ze správního spisu vyplývá, že žalobce vznesl tuto námitku konkrétně v průběhu řízení, nyní vytýká nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve vztahu k ní.

Již v rámci připomínek v průběhu Zjišťovacího řízení vedeného podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivu na životní prostředí, jak vyplývá ze Závěru zjišťovacího řízení ze dne 23.2. 2006, první žalobce (právní předchůdce společnost RLRE Lambda Property) podal připomínky (podání z 24.11.2005) jako vlastník hotelu Panorama mj. i že dokumentaci k procesu EIA z roku 2002 nelze považovat za aktuální, protože jednotlivé záměry výstavby na Pankrácké pláni doznaly změn a projekt plánovaného hotelu a bytového domu EPOQUE dříve představoval výstavbu jednoho administrativních centra popřípadě bytového centra. Vzhledem ke změnám od předložení dokumentace na ECE poukázal na nutnost komplexního posuzování. Daný záměr a konstrukční propojenost stavby hotelu a

bytového domu vyžaduje posuzovat je jako jeden záměr, neboť mají společné inženýrské sítě, vjezdové a výjezdové rampy. Kromě dalších připomínek (stran hluku, prachu, ovzduší, dopravní situace) stran odstupových vzdáleností, osvětlení a proslunění poukázal na malou vzdálenost plánovaného hotelu od hotelu Panorama, která bude mít významně negativní vliv na proslunění a denní osvětlení hotelu Panorama, a to jak pokojů pro hosty, tak Lobby baru a kanceláří. Namítl, že v předloženém oznámení nejsou uvažovány kanceláře ve třetím patře hotelu Panorama, upozorňuje proto, že je nutné posuzovat dostatečnost proslunění a denního osvětlení i podle pracovněprávních parametrů stanovených v nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

Závěr zjišťovacího řízení zní tak, že záměr EPOQUE hotel nebude posuzován podle citovaného zákona, s tím že v navazujících řízeních je nutno dodržet navržená opatření a současně zohlednit připomínky jednotlivých vyjádření, zejména /takto obecně, pozn. soudu / mj. Zpracovat studii denního osvětlení a proslunění včetně návrhu případných kompenzačních opatření (str. 23). Tomu předcházely připomínky Hygienické stanice ze dne 19.12.2005 (přenesené do Závěru zjišťovacího řízení str.5), v nichž požadovala pro územní řízení mj. vyhodnocení denního osvětlení trvalých pracovišť administrativní části hotelu Panorama, včetně eventuálních návrhů na opatření. V Závěru zjišťovacího řízení ze dne 23.2.2006 na str. 21, ohledně osvětlení a oslunění se odkazuje na Studii denního osvětlení a proslunění s tím, že byl předán dodatek č. 1 (zpracovatel EKOLA group s.r.o., 2005), podle něhož vliv předloženého záměru není v rozporu s legislativními požadavky na proslunění a denní osvětlení včetně hotelu Panorama, pro hotely není legislativně zakotven požadavek proslunění.

Studie proslunění a denního osvětlení okolní zástavby pro dokumentaci územního řízení zpracovaná spol. EKOLA group s.r.o. z dubna 2005 („základní část“), a její dodatek č. 1 z října 2005 (dále též „Studie“), v základní části uvádí, že cílem této studie posouzení proslunění a denního osvětlení objektů, jejichž odstup od navrhovaného hotelu EPOQUE je menší než stanoví vyhl.OTPP (tj. menší než 75,5m), posouzení je provedeno za předpokladu současné realizace objektu EPOQUE hotel a bytového domu. V hotelu Panorama jsou potencionálně ovlivněné v západní fasádě v podnoží restaurační prostory, podlaha pokojů nejnižšího podlaží je od úrovně cca 15 metrů nad terénem, na západní fasádě jsou vždy 4 pokoje na patře. Pro hotely není legislativně požadováno proslunění, posuzována je změna úrovně denního osvětlení pokojů. Studie odkazuje na čl. 23 a 24 vyhl. OTTP a příslušné normy, pokoje hotelu Panorama v západní fasádě jsou zvažovány pro čtyři výškové úrovně 3.,10.,17. a 23.NP, s parametry v tab. č. 3 (všechny výška 2,60m hloubka místnosti 4,5m), hodnoty činitele denní osvětlenosti pokojů bez realizace a po realizaci záměru jsou v tab. č. 5(str. 5) s vyhodnocením, že vlivem stínění navrhovaným objektem hotelu EPOQUE a bytovým domem dojde ke snížení úrovně denního osvětlení posuzovaných pokojů hostů, v blízkosti okna však vždy zůstane prostor vyhovující pro zrakovou činnost (čtení, psaní), a to v nejhorším případě do vzdálenosti 1,0m od okna (původní stav ve všech podlažích dle tab. č. 5 byl 2m).

Dodatek č. 1 této Studie, byl zpracován s cílem upřesnění posouzení ovlivnění denního osvětlení hotelu Panorama vlivem navrhovaných staveb, když základní část byla zpracována dle orientačních výpočtů, nyní je k dispozici výkresová dokumentace hotelu Panorama a posouzení je rozšířeno i o kanceláře v objektu. Ohledně kanceláří (tab. č. 3) vyplývá, že jde o 4 kanceláře v západní fasádě, 3.NP, u nichž dojde ke zmenšení vyhovujícího pásu u okna o cca 0,4; 0,5 až 0,9m (tab. č. 4). Závěr vyhodnocení ve vztahu ke kancelářím zní tak, že dojde ke snížení úrovně denního osvětlení posuzovaných místností- trvalých pracovních míst; vyhovující bude do hloubky 1,5 až 1,7m. Na celé zbývající části kanceláří zůstane vyhovující denní složka sdruženého osvětlení pro případné

umístění dalších trvalých pracovních míst. Ohledně pokojů pro hosty zůstane v části prostoru u okna prostor vyhovující pro zrakovou činnost (čtení, psaní), a to v nejnižších podlažích do vzdálenosti 1,2m od okna, od 11.NP do 1,5m, od 18.NP do 1,7m a ve 22.NP do vzdálenosti 1,9m od okna.

V řízení o umístění stavby zahájeného na základě podání společnosti EPOQUE HOTEL,s.r.o.(dále též jen „investora“) 2.5. 2006 podle protokolu ze dne 14.3. 2008 z veřejného ústního jednání podal žalobce námitky písemně, které činí přílohu č. 6 tohoto protokolu. V těchto námitkách, bodě III v souvislosti s námitkami pod bodem I. a II.(týkajícími se souvislosti umístění staveb EPOQUE hotel a EPOQUE bytový dům) žalobce namítl zásadní vliv navrhovaného hotelu na změnu proslunění a denního osvětlení hotelu Panorama, který by byl navíc umocněn vlivem umístění EPOQUE bytového domu s tím, že stavební úřad by se měl zabývat vlivem celého záměru na hotel Panorama; posuzování vlivu dílčích částí záměru na hotel Panorama nemá význam. V dalším žalobce odkázal na své námitky v podání z 9.12. 2005 v řízení o povolení výjimky z odstupových vzdáleností, které současně připojil. V těchto pod bodem 2 v úvodu odkázal na čl. 8 odst. 1 vyhl.č. 137/1998 Sb. a na str. 4 namítl nesplnění požadavku na denní osvětlení a proslunění s tím, že malá odstupová vzdálenost plánovaného hotelu od hotelu Panorama bude mít významně negativní vliv na proslunění a denní osvětlení, a to nejen v části, kde jsou umístěny hotelové pokoje, popřípadě kde se nachází společenské místnosti, ale i tam, kde se nachází kanceláře ve třetím patře, což by značně zhoršilo pracovní podmínky v hotelu Panorama. Namítl, že uvedené je patrné ze Studie o posouzení změny úrovně denního osvětlení pokojů a kanceláří, kterou stavebník ke své žádosti dodatečně doložil, a kde se porovnává osvětlení pokojů a kanceláří hotelu Panorama před realizací stavby EPOQUE hotel a po realizaci výstavby. Z předložené studie vyplývá, že osvětlení v kategorii IV. (čtení psaní) by bylo v místnostech hotelu Panorama až do 11.NP pouze do hloubky 1,2 metrů od okna, přičemž i dle studie je třeba zachovat osvětlení v kategorii IV. do 1,5m od okna. Podle názoru žalobce není možné ze závěru předložené studie vycházet, neboť se nesprávně opírá o ustanovení čl. 3.2.1. a článku 3.2. 2. směrnice ČSN 360020 -1 o sdruženém osvětlení, které však lze použít pouze pro osvětlení vnitřních prostor nově navrhovaných staveb. tj. případně pro vnitřní prostory plánovaného hotelu, nelze jí však v žádném případě aplikovat na osvětlení pokojů a kanceláří stávajícího hotelu, jak článek čl. 3.2.1. stanoví. Přestože v doplnění své žádosti se již uvažují kanceláře nacházející se ve 3.NP hotelu Panorama, opět investor zcela opominul posouzení dostatečnosti denního osvětlení vnitřních prostor podle pracovních parametrů stanovených zejména § 3 nařízení vlády č. 178/2001 Sb. kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci. V dodatečně doložené dokumentaci se tvrdí, že pro hotely není legislativně požadováno zpracování studie o proslunění, a proto nebyla taková studie pro hotel zpracována. Žalobce namítá, že dle § 24 odst. 1 vyhl.č. 137/1998 Sb. o obecných technických požadavcích na výstavbu musí být prosluněny obytné místnosti a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Dle názoru žalobce jsou takovými pobytovými místnostmi jak pokoje hotelu, tak i kanceláře umístěné ve třetím patře; způsob využití pokojů hotelu je nepochybně téměř shodný s využitím obytné místnosti, proto navrhl, aby bylo stavebníku uloženo uvedenou studii vypracovat.

Rozhodnutím stavebního úřadu prvního stupně námitkám žalobce (označeným písm. C, body 1 až 4) bylo vyhověno částečně podmínkami č. 12a, 12b atd.), v ostatním námitky stavební úřad zamítl. V odůvodnění rozhodnutí (str. 25 a 26) stavební úřad námitku (bod 3.), že stavba EPOQUE hotelu by měla být projednávána společně se stavbou sousedního EPOQUE bytového domu, že záměr bude mít zásadní dopad na proslunění a osvětlení hotelu Panorama, zamítl s tím, že se jedná o dva samostatné návrhy, přičemž dispoziční právo k nim má pouze navrhovatel. Osvětlení a oslunění hotelu Panorama není

ovlivněno oddělením obou řízení. Požadavky na umístování a vzájemné vztahy staveb v území výslovně stanoví článek 4 odst. 1 vyhl. OTTP . V čl. 8 vyhlášky je stanoveno jaké odstupy staveb musí být dodrženy pro účely umístění staveb v území, mezi sledované skutečnosti náleží i denní osvětlení a proslunění dle čl. 23 a 24 citované vyhl. OTTP. Stavební úřad neakceptoval námitku, že podmínky proslunění a osvětlení se zhorší pod normotvorné hodnoty. Vyhláška stanoví pro jaké účely a jakým způsobem se stanoví charakter místností pobytových, jaké časové požadavky na pobyt musí být splněny, aby bylo nutno posuzovat dopad na hygienické podmínky a požadavky pro používání určitých typů staveb. Námitka, že někteří hosté se neubytovávají pouze na krátký čas, nýbrž na delší pobyt v Praze, je zásadním nepochopením smyslu a účelu právní úpravy. Dočasnost pobytu se měří pobytem osob v místnostech v průběhu dne, přičemž- opět z definice pojmu „hotel“- se pobyt osob tam ubytovaných omezuje spíše na ty části dne, k nimž se posuzované parametry oslunění a osvětlení vůbec nevztahují. Smyslem je zajistit po určitý čas v dostatečné osvětlení denním světlem, s dostatečnou intenzitou oslunění, a to po předepsaný čas vyměřovaný v určitém ročním období a v předepsaném denním režimu, a to pro místnosti určené k trvalému výskytu a užívání jejich obyvateli v tomto předpokládaném čase. Tak tomu však v případě hostů hotelu ani pro dlouhodobý pobyt nebývá, hotely nenahrazují standardní bydlení bytových domech a namítající účastník řízení také tuto skutečnost neprokázal. Dlouhodobost pobytu je v tomto případě obvykle vázána k výkonu určitých činností, které s dlouhodobým pobytem v hotelových pokojích vůbec nesouvisí- právě naopak. Nelze proto na takové místnosti uplatňovat měřítka přísnosti shodná s požadavky na pobyt v bytových domech k bydlení svou podstatou určených. Skutečnost „dlouhodobého pobytu hostů“ tudíž meritorně na povaze vymezování odstupových vzdáleností, požadavků na oslunění a osvětlení, jakož i na charakteru hotelových staveb nic nemění. K bodu 4 námitek stavební úřad pokud jde o oslunění odkázal na vysvětlení v řízení o povolení výjimky s tím, že v žádné z dotčených staveb nebudou okna obytných místností.

V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil proti správnosti výkladu ust. čl.8 odst. 2 vyhl.OTTP ve vztahu k umístění plánovaného hotelu i od bytového domu a závěrům, které cituje i v žalobě v druhé námitce. Následně obdobně jako v bodě 2 podané žaloby z citací článku 8 odst. 1 a poukazem na čl. 23 odst. 2 a 24 odst. 1 vyhl. OTTP uvedl, že vyhláška se zabývá osvětlením jak bytů tak i pobytových místností v navrhované stavbě, tak i ve stavbách s navrhovanou stavbou ovlivněných, přičemž podle čl. 24 odst. 1 musí být prosluněny i pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Obdobně nesouhlasil s tím, že stavební úřad neakceptuje jeho námitku, že podmínky osvětlení a proslunění se zhorší. Pod bodem 3.3. pak opětovně odkázal na svá dřívější podání s tím, že negativní vliv bude mít umístění EPOQUE hotelu na osvětlení a proslunění hotelu Panorama, a to v části hotelu, kde se nachází nejen pokoje, ale i kanceláře zaměstnanců hotelu a společenské místnosti, čímž dojde ke zhoršení životních podmínek uživatelů v hotelu Panorama. Při současné výstavbě bytového domu by tak došlo mimo jiné i k zhoršení pracovních podmínek zaměstnanců hotelu Panorama, přičemž i žalobce by byl nucen přijmout zvláštní opatření.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 12 pak odkázal na Studie proslunění a denního osvětlení, zpracovanou Ekola group s.r.o. v dubnu 2005, s dodatkem z října 2005 s odůvodněním shora (str. 6 tohoto rozsudku).

Na základě uvedeného stavu věci soud přisvědčil v předně vymezeném rozsahu námitce žalobce, že se žalovaný ani stavební úřad nevypořádal v úplnosti s jeho námitkou stran výjimek z odstupových vzdáleností, resp. od toho odvislého požadavku na denní osvětlení a proslunění ve smyslu čl. § 23 a 24 vyhl.OTTP, včetně námitek poukazující na

narušení pracovních podmínek zaměstnanců ve vztahu ke kancelářským prostorům. Žalobce v průběhu řízení namítal nesplnění požadavků na denní osvětlení a proslunění, resp. jejich zhoršení nad limity stanovené jak ve vztahu k pokojům pro hosty, tak i opakovaně ve vztahu ke kancelářím (popř. dalším provozním prostorům-Lobby baru), přičemž namítal i narušení pracovních podmínek zaměstnanců s odkazem na ust. § 3 nař. vlády č. 178/2001Sb., následně na ust. § 45 nař. vlády č. 361/2007 Sb.. Současně rozporoval i možnost aplikace normy o sdruženém osvětlení v uvedené Studii, dodatku č. 1. Stavební úřad v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 25, 26 shora citovaném obecně vyjádřil důvody rozdílu posuzování požadavků na denní osvětlení a proslunění u bytových domů (obytných místností) a staveb pro ubytování, konkrétně pokojů pro hotelové hosty, ohledně pobytových místností typu kanceláře a ve vztahu k dodržení osvětlení pracoviště však nic bližšího neuvedl. Žalovaný se pak odvolal obecně toliko na závěry uvedené Studie s tím, že ze strany Hygienické stanice hl.m. Prahy z hlediska ochrany veřejného zdraví byl návrh kladně projednán, včetně potvrzení jejího stanoviska Ministerstvem zdravotnictví. Tento odkaz žalovaného však nic bližšího nepřináší, ve stanovisku Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 17.5.2006 č.j. J/HK/1558/33284/06 je vysloven souhlas s návrhem dokumentace pro územní řízení na stavbu EPOQUE hotel s tím, že v dalším stupni projektové dokumentace musí být doloženo: podmínka č. 4) studie denního osvětlení a dle výsledku zpracovaný návrh osvětlení umělého s ohledem na využití vnitřních prostor, tato podmínka se týká plánované stavby hotelu EPOQUE. Ve vztahu ke splnění podmínek denního osvětlení a proslunění sousední stavby, včetně pracovišť stávajícího hotelu Panorama toto stanovisko nic neuvádí, tím méně navazující stanovisko ze dne 17.12.2007, které jej toliko potvrzuje, a tím spíše se tohoto bodu netýká ani závěr Ministerstva zdravotnictví, vyžádaný v rámci odvolacího řízení ze dne 25.9.2008. Rozhodnutí žalovaného se pak neopírá a ani neodkazuje na jiné podklady, na které odkazuje investor (zpracovatel Kaňka, z prosince 2005).

Z uvedených důvodů soud žalobu prvního žalobce v předně vymezeném rozsahu shledal důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

O námitkách druhého žalobce Ateliér pro životní prostředí o.s. uvedených v Části I.,bod B) soud uvážil takto:

Soud předně předesílá, že v daném případě nebyla nanesena jako sporná aktivní legitimace tohoto žalobce, a to ani po věcné stránce vzhledem k jím uplatněným žalobním bodům, když po formální stránce z titulu účastenství v územním řízení je nesporná. Soud proto, i když se žádná z námitek netýká výslovně ochrany přírody a krajiny dle zákona č. 114/1992 Sb., má za nespornou věcnou aktivní legitimaci žalobce k jím uplatněným žalobním bodům, které se týkají ochrany životního prostředí v širším smyslu (ochrany před hlukem, imisemi v ovzduší, únosnou mírou zatížení životního prostředí atp.), a to proto, že aktivní legitimaci druhého žalobce zakládá nejen zákon o ochraně přírody a krajiny, ale i účast žalobce v řízení vedeném podle zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí (§ 23 odst. 9), a to i v případě, že podle tohoto zákona probíhalo toliko Zjišťovací řízení podle § 7, tj. zda záměr bude posuzován podle tohoto zákona. K tomu pro stručnost soud odkazuje na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 88/2008-301, kterým byl takový závěr městského soudu aprobován ve vztahu k rozsudku tohoto soudu č.j. 10 Ca 32/2006-143, který se týkal stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“, a dále např. na rozsudek 1 As 7/2011-397. V dané věci pak je nesporné, že probíhalo zjišťovací řízení ve smyslu § 7 zákona č. 100/2001 Sb. (dále jen „zákon o posuzování vlivů“), platí pak, že samotný závěr tohoto zjišťovacího řízení není

přezkoumatelný soudem samostatně, ale osoby z řad dotčené veřejnosti mají právo se účastnit správního řízení i právo podat žalobu proti správnímu rozhodnutí navazujícímu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 35/2008-183).

První žalobní bod namítá překročení únosné zátěže území.

K prvnímu až třetímu podbodu tohoto žalobního bodu, v nichž se žalobce dovolává Listiny základních listin práv svobod (dále jen „Listina“), § 5 zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí (dále jen „zákon o životním prostředí“), definice znečišťování životního prostředí v ust. § 8 odst. 1 zákona o životním prostředí a na definice poškozování životního prostředí v § 8 odst. 2 téhož zákona a jeho ustanovení dalších, s tím že veškeré navrhované zásahy v území by měly být provázeny přesvědčivým průkazem, že jejich uskutečněním nedojde k překročení přípustné míry znečišťování prostředí, tedy k nadlimitní zátěži, kdy dále poukazuje na skutečnost, že v daném případě jde o devastovanou a přetěžovanou obytnou část území Pankrácké pláně, kde dochází k přetížení hlukem ze stacionárních zdrojů, z vyvolané autodopravy a dalšími dopady, s tím, že každý zásah v daném nadlimitně zatíženém území je nutno posuzovat především z hlediska, zda povede ke snížení stávající zátěže a z ní vycházejících rizik; a kdy konečně poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5.2008 ve věci vedené pod sp. zn. 10Ca 32/2006, jímž bylo zrušeno rozhodnutí týkající se umístění komplexu dopravních staveb „Dopravního řešení Pankrácké pláně“ s tím, že stavební úřad není pouhým shromažďovatelem stanovisek dotčených orgánů státní správy, ale musí sám zvážit přípustnost návrhu i z hlediska kumulace všech různorodých dopadů, jež byly identifikovány, soud musí toliko konstatovat, že žalobce tímto deklamuje či se dovolává obecných základních pravidel přístupu k ochraně životního prostředí při schvalování záměrů v území plynoucích z právní úpravy, v jeho tvrzení však není žádné konkrétní ve vztahu k umístění stavby EPOQUE hotel, lze proto dovodit toliko, že žalobce porušení takto vymezených pravidel dovozuje až z navazujících konkrétních tvrzení. Soud proto v předmětné věci důvodnost těchto obecných výhrad mohl posoudit až v souvislosti s konkrétní námitkou žalobce níže.

Ve čtvrtém až šestém podbodu žalobce napadá nesprávnost postupu při posuzování hlukové zátěže a imisní zátěže. Tvrdí, že hluková zátěž z dopravy je v území podle hygieničky z hygienické stanice nadlimitní a novou výstavbou se ještě zvýší a stavební úřad námitku zamítl a odkázal na stanoviska DOSS, obdobně učinil pokud jde o imisní situaci. Vyjádření Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 17.12.2005 a 17.5.2006 byla neaktuální a podložena studiemi z let 2002 – 2005, nesouhlasí s hygienickou stanicí, která požaduje vyhodnocení hluku až v dalším stupni projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení. Stavební úřad na str. 17-18 pochybným způsobem rozebral problematiku zjevně hlukem nadlimitně zatíženého území, žalobce výslovně napadá jak věcnou správnost tak zákonnost stanovisek hygienika a také údajné sdělení Ministerstva zdravotnictví z 19.9.2008, o němž se dozvěděl až z rozhodnutí žalovaného; dovolává se rozptylové studie, hlukové studie a přednesu hygieničky P, na ústním jednání, nichž vyplývá, že v předmětném území jsou již nyní dosahovány či překročeny limitní hodnoty zatížení území, které nelze překračovat.

Ze správního spisu vyplývají pro rozhodnutí soudu následující relevantní skutečnosti:

K oznámení o zahájení zjišťovacího řízení se žalobce vyjádřil tak, že vzhledem k zásadnímu zásahu do území, který představuje výstavba EPOQUE hotel a EPOQUE

bytový dům, které nelze oddělit, je nutné posouzení vlivů na životní prostředí provést podle zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí v plném rozsahu, spolu s krajinnými dopady a neoddělitelnou urbanistickou a památkovou ochranou.

Ve vyjádření Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 19.12.2005 č.j. 1245/05/PO4-HK/Dr. čern k oznámení o zahájení zjišťovacího řízení se odkazuje na závěry rozptylové studie, která je součástí dokumentace a která hodnotí změny imisní situace způsobené provozem objektu hotelu jako nevýznamné. Dále se odkazuje na hlukovou studii zpracovanou spol. EKOLA group s.r.o. zn. 311.02.04/34.006 S. s tím, že studie řeší stavební hluk, stavební dopravu na staveništi i na veřejných komunikacích a říká, že i v době největší stavební činnosti, kdy bude na stavbu dojíždět až 300 těžkých nákladních za den, přesto nedojde k překročení limitů pro dopravu na veřejných a staveništních komunikacích. Ze samotné stavební činnosti bude docházet k překračování limitů hluku, proto je navržena 3m akustická slona podél ul.Milevské a chráněné objekty při této ulici budou opatřeny fasádními prvky a je navrženo zkrácení pracovní doby hlučných strojů a omezení souběhu jejich využití. Ohledně výpočtů hluku z dopravy na veřejných komunikacích se uvádí, že již v současné době je limit pro dopravu ve většině výpočtových bodů překročen. Dle údajů ÚDI stávající doprava v ul. Milevská (6 800 aut za den) vzroste o 2 100 pohybů aut za den vlivem akce EPOQUE hotel a bytový dům, z toho jen hotel má uvažováno 930 pohybů aut denně. Po naplnění záměru dostavby Pentagonu dojde v ul.Milevské k navýšení na 14 000 průjezdů aut za den, což je více jak dvojnásobek současného stavu. Z výpočtu vyplývá, že již překročené limity hluku z dopravy budou nadále zhoršovány. I proto jsou navrženy úpravy na přilehlých fasádách stávajících objektů. V závěru hygienická stanice stanoví /bod 1,písm.a)/ pro územní řízení požadavek: musí být uveden rozsah a způsob nezbytných akustických opatření na dotčených chráněných objektech k zajištění dodržení hygienických limitů hluku ze stavební činnosti.

K oznámení se dále vyjádřil Odbor ochrany prostředí Magistrátu hl.m. Prahy 8.12.2005; tento přejímá do vyjádření z rozptylové studie podrobně vyhodnocení předpokládaného znečištění ovzduší ve variantách V1-V5. tj. jednak v zájmovém území v roce 2005,2008 a 2010, jednak imisní příspěvky hotelu v roce 2008 a 2010, dále pak uvažované přetížení automobilové dopravy na přilehlém komunikačním systému v referenčních bodech s tím, že by nemělo docházet v ovlivněném území k překračování stanovených limitů, činí tak závěr, že vliv hotelu EPOQUE na kvalitu ovzduší je nevýrazný.

Ve vyjádření Hlavního města Prahy z 20.12.2005, z hlediska ochrany ovzduší se poukazuje na to, že Studie uvádí intenzity automobilové dopravy v letech 2005, a výhledově 2008 a 2010, v oznámení se uvádí, že bylo provedeno rozdělení dopravního obratu z posuzovaného záměru EPOQUE hotel a EPOQUE bytový dům na okolní komunikační síť, hotel pak tvoří 44,76% z celkové zdrojové a cílové dopravy EPOQUE. Tato data byla použita pro výpočet hlukového a imisního zatížení. Tento přístup považuje město za nepřijatelný. Dále je poukazováno na to, že hodnoty uvedené v přiložených tabulkách dokládají již v současnosti v daném území, že roční koncentrace NO₂ se blíží k limitním hodnotám a maximální hodinové koncentrace NO₂ a hodnoty koncentrací PM₁₀ stanovené limity dle zákona č. 86/2002 Sb. překračují.

Na základě provedeného zjišťovacího řízení bylo odborem ochrany prostředí MHMP dne 23.2.2006 pod č.j.246510/2005/OZPúVI/EIA/161-2/Žá stanoveno, že záměr nebude posuzován podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. V Závěru zjišťovacího řízení ze dne 23.2.2006 byly vypořádány připomínky ohledně mj. - **dopravy (str. 12-15)** ve vztahu i k námitce chybných intenzit dopravy jako vstupních dat , - **ochrany ovzduší (str. 15-17)**, kdy byl přejat závěr Odboru ochrany prostředí MHMP. K připomínce ohledně nevyváženosti mezi nárůstem dopravy a nárůstem imisní zátěže území

bylo zpracovatelem oznámení uvedeno, že nelze jednoduše porovnávat podíly dopravy a imisí, protože ve výpočtech RS jsou hodnoceny i jiné zdroje emisí než jen liniové. K problematice prašnosti bylo odkázáno na celkovou situaci území Prahy, kdy doprava není rozhodujícím faktorem, a na stávající úroveň znečištění ovzduší, kteřá je v území daností; s tím, že vyhodnocení vlivu, příspěvek záměru, nebyl dotčenými územními samosprávnými celky ani správnými úřady napaden, další posouzení by nemohlo situaci změnit. Z rozptylových výpočtů vyplývá klesající tendence. K vyhodnocení **hluku** (str. 17-19) se odkazuje jednak na tzv. citlivostní analýzu (vyhodnocení rozdílu v jednosměrných intenzitách) s tím, že vyplynulo, že navýšení se projeví nárůstem hladin do max. 0,2dB, což jsou hodnoty sluchem nepostižitelné a neprokazatelné. Z hlediska závislosti intenzit dopravy a ekvivalentních hladin akustického tlaku se nejedná o lineární závislost, ale o logaritmický vztah. Ohledně stávající úrovně hlukové zátěže v území bylo uvedeno, že je tato daností, kterou oznámení uvádí a zahrnuje do hodnocení. Maximální pozornost je proto následně nutno věnovat dostatečným protihlukovým opatřením ve smyslu požadavků orgánu veřejného zdraví. V návaznosti se uvádí návrh opatření proti hluku ze stavební činnosti (nutnost opatření na fasádách, zabezpečení těsnících oken po dobu výstavby, aby ve vnitřních prostorech byly limity dodrženy). Pro fázi provozu hotelu se pak uvádí, že není nutno navrhovat zvláštní protihluková opatření vzhledem k tomu, že nárůst dopravy vyvolaný provozem hotelu EPOQUE výrazně neovlivní akustickou situaci před fasádami chráněných objektů.

Závěr zjišťovacího řízení (str. 23) doporučuje mj. Aktualizaci hlukové studie pro fázi výstavby a provozu a navrhnout příslušná protihluková opatření...(s tím že na fasádách objektů musí být provedena před zahájením stavební činnosti- výměna oken ul. Milevská).

Součástí podkladů pro rozhodnutí (z nichž vycházelo zjišťovací řízení a na základě nichž byla vydána stanoviska dotčených orgánů, které však byly do správního spisu založeny až po 14.3.2008, ústním jednání, k žádosti účastníků a s nimiž byly následně seznámeni, viz rozhodnutí I. stupně str. 28-29) tvoří Dopravněinženýrské podklady pro akci Praha 4-Pankrác „HOTEL EPOQUE“, z února 2005 vypracované Ústavem dopravního inženýrství hl.m. Prahy (dále jen „Doklady ÚDI“), dále AKUSTICKÁ STUDIE, zhotovitel Ekola group, duben 2005, č.zak. 331.02.04/34.006 S (dále jen „Akustická studie“) a Rozptylová studie EPOQUE-hotel, Praha 4-Pankrác, zpracovatel RNDR.Tomáš Bajer,CSc., duben 2005 (dále jen „Rozptylová studie“).

Z Dokladů ÚDI, vypracovaných zátěžových diagramů pro oblast Pankrácké pláně, vyplývá vyčíslení intenzit pro současný stav roku 2005 a modelové výpočty pro rok 2008 a 2010 s rozdělením na stav s realizací všech uvažovaných staveb a zvláště přetížení způsobené provozem budovy č. 14 (tehdy jako celku EPOQUE hotel i bytový dům). Přetížení způsobené provozem budovy 14 výhledově v r. 2008 obsahuje příl. 3.3., přetížení výhledově pro rok 2010 příl.4.3; příl. 5.1. obsahuje výhled stavu dle ÚPn s realizací všech staveb, z toho přetížení provozem budovy 14 v příl. 5.3. Počty jízd jsou uvedeny ve stovkách, u pomalých jízd na desítky, nejsou zahrnuty jízdy dopravních prostředků Pražské integrované dopravy (PID). Z tabulky 1 a uvedených diagramů plyne, že přetížení EPOQUE hotel a bytový dům bude výhledově znamenat cca 1029, resp. 1050 vozidel jedním směrem (oběma tedy 2100). V případě dokončení všech plánovaných staveb celkově na sledovaném území je uvažován provoz o počtu 10 161 vozidel jedním směrem, pro úplnost jsou uvedeny počty autobusových spojů PID za den v tabulce 4.6.

Akustická studie uvádí předpoklady a výpočet hluku ze stavební činnosti při výstavbě EPOQUE hotel a bytový dům, bod 5, a dále bod 6 uvádí Stávající a výhledové akustické situace (str. 41 a násl.); stávající k roku 2005 (PAS), výhledové k roku 2008 a 2010, výpočet hluku v modelových situacích pro uvedené roky je uvažován ve variantě bez obslužné dopravy hotelu EPOQUE a s ní, tučně uvedené hodnoty hladiny akustického tlaku v tabulkách převyšují hygienický limit pro hluk z dopravy na pozemních komunikacích pro denní/noční dobu nebo se pohybují na hranici hygienického limitu. Z tab. č. 21 pro variantu PAS (stávající stav 2005) plyne, že např. v referenčních bodech 2 až 11 (všechny při ul. Milevská) jsou u všech překročeny hladiny akustického tlaku ve dne až o 3 dB (bod 2) resp. bod 11 až o 4,8 dB, v noci rovněž o více než 5 dB. Výhledové modely pak v tab. č. 22 pro rok 2008 a tab. č. 23 pro rok 2010 pro varianty bez obslužné dopravy hotelu EPOQUE a s touto dopravou přetížení provozu k ostatní dopravě v určitých referenčních bodech v rozmezí 0,1 – 0,3 dB. ve dne, v noci pak 0,1 dB. V závěru vyhodnocení (str. 51), pokud jde o stav r. 2005 se uvádí, že u všech objektů situovaných v řešeném území dochází k překračování hygienických limitů, nejsilněji jsou zasaženy objekty v blízkosti frekventovaných komunikací mj. křižovatky ulic Na Strži x Milevská (tj. ref. bod 11 pozn.soudu). Ve výhledových letech 2008 a 2010 nedojde při provozu uvažovaného investičního záměru oproti stavu bez jeho realizace k celkovému výraznému nárůstu hodnot u výpočtových bodů umístěných na fasádách domů v okolí plánovaného objektu, ve většině je nárůst v řádu pouze desetin decibelu. Nárůst dopravy způsobený provozem hotelu tedy výrazně neovlivní akustickou situaci u stávající okolní zástavby. Studie dále poukazuje na překročení limitů ve venkovním chráněném prostoru samotného hotelu EPOQUE směrem do ul. Milevské (ref. bod č. 23) ve výhledu pro rok 2008, resp. 2010 v denní i noční době (o 4,2 dB, resp. 3,3 dB / 7,9 dB resp. 7,7 dB.)

Rozptylová studie na základě vyhodnocení pozadí uvádí výpočty příspěvku k imisní zátěži NO₂, PM₁₀ a benzenu ve vztahu k současnému stavu r. 2005, výhledově ve variantě kompletní náplně území dle ÚPn pro rok 2008 a 2010 a ve variantě příspěvku záměru EPOQUE Hotel (samostatně pak bytový dům) pro oba uvedené roky. Výsledky výpočtu vyplývají z sumarizovaných tabulek a mapových zobrazení, z nich je zřejmé, že nejzasaženější stran imisí je pás podél ul. 5. května, či konkrétní křižovatky s touto magistrálou, směrem k ulici Na Pankráci, Na Strži a ul. Milevská se naměřené hodnoty snižují (NO₂ roční průměrné koncentrace 2005 těsně v limitu či mírně pod, hodinové v rozpětí přesahující limit, v roce 2008 poměrně vysoké hodnoty, rok 2010 předpokládaný pokles, překračující roční i 24hod. limit (i dle měření) u PM₁₀, benzen – téměř dosahován limit). V závěru se uvádí, že provoz hotelu EPOQUE výrazně neovlivní imisní zátěž, návštěvníci nebudou ovlivněni koncentracemi které by mohly ovlivnit výrazněji jejich zdraví. Na závěr studie je hodnocení expozice obyvatel dotčeného území ve vztahu zdravotním rizikům znečištěného ovzduší, závěr k problematice imisní zátěže uvádí, že řádové překročení únosné úrovně rizika karcinogenních účinků obou hodnocených látek je dané odhadovaným imisním pozadím, které se patrně příliš neliší od jiných frekventovaných částí Prahy, nikoliv vlivem imisního příspěvku vlastní posuzované stavby. Vlastní imisní příspěvek posuzovaného záměru daný související dopravou a emisemi z výduchů podzemních garáží dosahuje u hodnocených škodlivin nepatrných hodnot, které jsou dle současných poznatků z hlediska zdravotních rizik bezvýznamné.

Z hlediska ochrany veřejného zdraví vydala Hygienická stanice hl. m. Prahy souhlasné stanovisko č.j. J/HK/1558/33284/06 ze dne 17.5.2006 při současném stanovení podmínek pro další stupeň projektové dokumentace 1) až 5); požadovala mj. v podmínce 1) vyhodnocení hluku ze stavební činnosti včetně návrhů odpovídajících akustických opatření tak, aby byly

splněny hygienické limity pro chráněný venkovní prostor a chráněné venkovní i vnitřní prostory staveb, v podmínce 2) doklad o projednání akustických opatření v obytných objektech s dotčenými subjekty včetně časového plánu realizace pro Velkou dopravu pankrácké pláně, v podmínce 3) podrobné vyhodnocení hluku ze všech zdrojů umístěných vně i uvnitř objektu včetně návrhů na jejich akustickou úpravu tak, aby byly splněny limity pro chráněný venkovní prostor a chráněné venkovní i vnitřní prostory staveb. Vyjma shrnujícího popisu vlastní navrhované stavby dle dokumentace a závěrů Hlukové studie ve vztahu k hluku ze staveništní dopravy a jednotlivých zařízení (zdrojů) odkazuje stanovisko hygienické stanice na třetí část této studie s tím, že z výsledků ohledně obslužné dopravy na veřejných komunikacích vyplývá, že „již v současné době je hygienický limit hluku z dopravy na některých místech překročen. Dle údajů ÚDI stávající doprava v ul. Milevská (680 aut za den) vzroste o 1 155 aut za den vlivem EPOQUE bytový dům a vlivem hotelu o další cca 1 000 aut dále po naplnění záměru dostavby Pentagonu dojde k navýšení na 14 000 aut za den. Z výpočtu vyplývá, že již překročené limity budou dále zhoršovány. Proto jsou navrženy akustické úpravy na dotčených fasádách chráněných objektů. V dalším se odkazuje na podmínky dané příslušnými předpisy. Toto stanovisko bylo v plném rozsahu potvrzeno hygienickou stanicí pod č. j. J/HK/4886/85644/07 ze dne 17.12.2007.

K návrhu bylo vydáno závazné stanovisko dle § 149 správního řádu z hlediska ochrany ovzduší odborem ochrany prostředí MHMP, a to č.j. S-MHMP 125789/2006/OOP/VI. ze dne 24.5.2006. V něm pod bodem 4. kromě stručného popisu stavby se uvádí odkaz na podrobné posouzení v rámci Zjišťovacího řízení (tj. na vyjádření téhož odboru ze dne 8.12.2005 č.j. MHMP-246510/2005/1/OOP/VI), s tím, že návrh nedoznal změn. V dalším stupni projektové přípravy stavby se požaduje specifikace navrženého dieselagregátu atd.

Podle protokolu ze dne 14.3.2008 se jednání mj. zúčastnil zástupce Hygienické stanice hl.m. Prahy (p.P.) a zástupce žalobce, námitky žalobce byly podány písemně a tvoří příl.č. 8 (mj. se domáhal připojení shora uvedených podkladů do spisu), ústně do protokolu byly podány námitky jen p. A., která apelovala zástupce hygienické stanice s požadavkem, aby na křižovatce ul.Na Strži x Milevská bylo znovu provedeno měření emisí a hlukové zátěže. Reakce tohoto zástupce v protokolu není.

Stavební úřad v rozhodnutí z 5.6.2008 o umístění stavby a udělení výjimky mj. do podmínky č. 12 pro projektovou dokumentaci ke stavebnímu povolení převzal podmínky ze stanoviska hygienické stanice uvedené shora. Námitky žalobce Ateliér pro životní prostředí / v části, v níž se žalobce připojil k námitkám SOIP, označené B), dále pak označené E) body 1. – 7./ zamítl. V odůvodnění rozhodnutí uzavřel stran souladu stavby s vyhl. OTPP (str. 14/15), že stavba v souladu s ust. § 4 odst. 1 vyhl. OTPP odpovídá požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí a neobtěžuje nad přípustnou míru okolí s tím, že dotčené orgány státní správy na úseku péče o životní prostředí, posuzování vlivů a péče o veřejné zdraví vyslovily se stavbou z hlediska jím chráněných zájmů souhlas. Odkázal na to, že v projektové dokumentaci pro stavební povolení musí být výpočtem doloženo, že pro hluky pronikající vzduchem zvenčí z dopravy na přilehlých komunikacích, i pro hluky z relaxačního centra v budově, budou ve chráněném vnitřním prostoru staveb splněny předepsané hygienické limity...atd. V poslední odrážce k této části shledal stavbu v souladu s ust. § 13 odst. 3 vyhl. OTPP stran limitů škodlivých exhalací atp. s odkazem na souhlasy dotčených orgánů státní správy a Rozptylovou studii. Na str. 17 stavební úřad (nad rámec námitek účastníků) k opatřením proti hluku uvedl, že stavebníkovi může ukládat povinnosti pouze v rozsahu umisťované stavby a v přímé souvislosti s ní; kompenzační

opatření lze ukládat pouze vlastníku a provozovateli pozemní komunikace, vše ostatní je věcí občanskoprávní dohody. Stavební úřad uvádí, že se zabýval možnostmi takových urbanistických řešení, jimiž by bylo možno důsledky hluku z dopravy eliminovat nebo alespoň podstatně omezit v řadě územních řízení vedených v dotčeném území, s nimiž je toto koordinováno, nicméně dodává, že z podkladů je zřejmé, že nárůst dopravy nad stávající úroveň je svými důsledky prakticky zanedbatelný, přesto vážil možnost urbanistických řešení. Neztotožňuje se s názorem, že lze v dotčeném území realizovat protihlukové bariéry nebo jiná „těžká“ urbánní řešení, neboť jde o území, které bylo ve schváleném územním plánu určeno pro funkci smíšeného městského jádra, jemuž odpovídá určitá dopravní zátěž a zátěž imisní a hluková, jakýkoliv záměr provedený i v souladu s územním plánem zde tedy vyvolává určitou míru zátěže území, kterou je nutno řešit celou škálou opatření, především optimalizace řešení celé dopravní infrastruktury. Jde o dopravu ve vysoce urbanizovaném území, kde škála možných technických řešení je významně omezena, v úvahu připadají řešení organizační (omezování rychlosti/ vyloučení zbytných dopravních pohybů a na ně navazující případná technická opatření na sousedících stavbách, popř. výsadba zeleně. Navrhované valy, zářezy, laminátové tunely a pod. potvrzují spíše rychlostní charakter komunikací, jednak podstatnou měrou narušují kultivované urbánní prostředí. Stavební úřad se proto v tomto ztotožnil se stanovisky relevantních dotčených orgánů a z uvedených důvodů námitky a připomínky týkající se hlukové zátěže jako věcně i právně neopodstatněné zamítl.

V další části odůvodnění str. 26 stavební úřad vypořádal další námitky žalobce, s tím, že vzhledem k tomu, že se žalobce připojil i k námitkám Sdružení občanská iniciativa Pankráce (SOIP) odkázal i na výrok B) a odůvodnění k této části. Zde / str. 19 dole, k námitkám B) bod 8./) ohledně imisní situace v řešeném území odkázal na stanovisko Odboru ochrany prostředí ze dne 24.5.2006, ohledně hlukové situace a námitek stran stanovisek hygienické stanice atp., v následujícím bodě 9. poukázal na záměr dostavby pankrácké pláň řešený již v rámci míry využití území v územním plánu, nárůst hluku z dopravy nezpochybňuje ani hygienická stanice, je řešen podmínkami převzatými do podmínky č. 12 tohoto rozhodnutí. K doplněným podkladům a námitkám žalobce k nim stavební úřad odkázal na již uvedené a vyjádření DOOS(viz str. 28, soud pro stručnost na toto rozhodnutí dále odkazuje).

V odvolání z 30.6.2008 žalobce uplatnil důvody až na výjimky téměř shodné s žalobními body.

V rámci odvolacího řízení byl doplněn spisový materiál následně:

Ministerstvo zdravotnictví sdělením z 25.9.2008 č.j. 34553/2008-OVZ-32.0-19.9.08 potvrdilo jako správné stanovisko ze dne 17.5.2006; uvedlo, že hygienická stanice při posuzování možnosti umístění stavby EPOQUE hotel postupovala dle ust. zákona č.258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s tehdy platným nařízením vlády č. 502/2000 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací,... „vycházela při posuzování z aktuálních studií hluku z dopravy (vypracovala spol. Ekola group v dubnu 2005) zpracovaných s ohledem na plnou kapacitu dopravy na Pankrácké plány po realizaci zvažovaných staveb s údaji pro rok 2010. Nárůst dopravního hluku, vyvolaný provozem hotelu a užíváním bytového domu je vypočten v různých místech v rozmezí od 0-0,3dB a podíl investovaných staveb na celkovém hluku z dopravy je minimální. Hluková studie pro zjišťovací řízení z dubna 2005 vycházela z měření hluku přímo v lokalitě budoucí stavby EPOQUE a stanovisko HS HMP k tomuto řízení je datováno

19.12.2005. Nárůst dopravního hluku vyvolaný stavbami byl posuzován jako celek, vyvolaný celým EPOQUE, nikoliv pouze hotelem“.

Ke kritice, že HSHMP požaduje vyhodnocení hluku až v dalším stupni PD pro vydání stavebního povolení Ministerstvo odcitovalo požadavky hygienické stanice pod body 1-3 ze souhlasného stanoviska k dokumentaci pro územní řízení z 17.5.2006 z hlediska ochrany před hlukem s tím, že se zde jedná o stacionární zdroje hluku a zdroje hluku ze stavební činnosti, které se řeší až na úrovni projektu pro stavební řízení /v projektu organizace výstavby/, tedy až po územním řízení. V závěru je uvedeno, že investorovi slouží ke cti, že již ve stadiu územního řízení realizoval, ačkoliv je menšinovým původcem hluku z veřejné dopravy, velkou část protihlukových opatření na fasádách chráněných objektů (okna).

Ministerstvo životního prostředí podle § 149 odst. 4 správního řádu jako správné potvrdilo dne 28.8.2008 pod č.j. 50/1597/502 45/08 stanovisko z hlediska ochrany ovzduší vydané odborem ochrany prostředí MHMP, č.j. S-MHMP 125789/2006/OOP/VI. ze dne 24.5.2006 s tím, že neshledalo žádné nesprávnosti.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s námitkami žalobce vypořádal jak uvedeno shora v tomto rozsudku.

Městský soud v Praze z důvodu již uvedeného shora, shledal uvedené námitky žalobce legitimní; současně na základě předně vymezeného stavu věci shledal námitky důvodnými.

Podle § 37 odst. 2 a 3 stavebního zákona (zákona č. 50/1976 Sb. podle něhož bylo územní řízení vedeno) stavební úřad v územním řízení posoudí návrh především z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků; přezkoumá návrh a jeho soulad s podklady podle odstavce 1 a předchozími rozhodnutími o území, posoudí, zda vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu a obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, popřípadě předpisům, které stanoví podmínky hygienické, protipožární, bezpečnosti práce a technických zařízení, dopravní, ochrany přírody, péče o kulturní památky, ochrany zemědělského půdního fondu, lesního půdního fondu apod., pokud posouzení nepřísluší jiným orgánům. Stavební úřad v územním řízení zajistí vzájemný soulad předložených stanovisek dotčených orgánů státní správy vyžadovaných zvláštními předpisy a posoudí vyjádření účastníků řízení a jejich námitky. Podle ust. § 3 vyhl. 132/ 1998 Sb. mj. návrh na vydání územního rozhodnutí obsahuje údaje o splnění požadavků dotčených orgánů státní správy získaných podle zvláštních předpisů před oznámením zahájení územního řízení. K návrhu na vydání územního rozhodnutí se přikládají mj. doklady o jednání s účastníky územního řízení, pokud byla předem o návrhu vedena, a rozhodnutí, stanoviska, vyjádření, souhlasy, posouzení, popřípadě jiná opatření dotčených orgánů státní správy vyžadovaná zvláštními předpisy. K návrhu na vydání rozhodnutí o umístění stavby se podle místa, druhu, rozsahu a předpokládaných účinků stavby přikládají další podklady, ze kterých musí být dostatečně zřejmé zejména vliv stavby, provozu nebo výroby na zdraví a životní prostředí, včetně návrhu na opatření k odstranění nebo minimalizaci negativních účinků, popřípadě návrh na zřízení ochranného pásma (§ 35 odst. 2 zákona), stanovisko k posouzení vlivu stavby na životní prostředí, pokud je předepsáno zvláštními předpisy. Podle § 4 rozhodnutí o umístění stavby v podmínkách pro umístění stavby mj. stanoví zejména požadavky na ochranu zdraví, životního prostředí, na ochranu urbanistických a architektonických hodnot v území, požadavky vyplývající ze stanovisek dotčených orgánů státní správy.

Stavební úřad je vázán zákonem potud, že k návrhu na umístění stavby musí být investorem předložena příslušnými právními předpisy požadovaná stanoviska dotčených orgánů státní správy, a rozhoduje po dohodě nebo se souhlasem příslušného orgánu, je však povinen zajistit soulad těchto stanovisek a je rovněž povinen zhodnotit zda přípustnost návrhu z pohledu jednotlivých chráněných zájmů znamená i přípustnost návrhu při kumulaci všech dopadů plynoucích z těchto odborných stanovisek v celku. Dopady předpokládaného umístění stavby dle návrhu a jejího vlivu v důsledku následného provozu musí být posuzovány ve vztahu k danému místu a času a musí být respektovány požadavky na ochranu zdraví před nepříznivými účinky hluku, stejně tak požadavky na kvalitu ovzduší stanovené v zájmu ochrany zdraví. I když dané vlivy každý z dotčených orgánů vyhodnotil samostatně, je stavební úřad povinen je vyhodnotit ve svém souhrnu, zejména pakliže ze stanovisek plynoucí zjištění (vycházející z odborných odhadů a studií) nasvědčují tomu, že zjištěné hodnoty pokud jde o účinky samotné stavby jako takové sice jednotlivě, samy o sobě nevykazují nadlimitní či nepřipustné hodnoty, ale stavbu je navrhováno umístit do území, které je již za stávajícího stavu nadlimitně zatíženo nebo se zjištěné hodnoty přípustné maximální limitní zátěži blíží.

V daném konkrétním případě byly účinky umístění stavby dle návrhu investora z hlediska negativních účinků hluku i imisí, tedy přetížení stávajícímu stavu v území posuzovány již ve Zjišťovacím řízení a následně v územním řízení na základě shora uvedených podkladů (dokladů ÚDI, Akustické studie, Rozptylové studie) se závěry vyslovenými dotčenými orgány, a to Hygienickou stanicí hl.m. Praha a Odborem ochrany prostředí Magistrátu hl.m. Prahy, a to v rámci obou těchto řízení.

Přípustnost navrhovaného záměru (původně tvořícího celek EPOQUE hotel a bytový dům) z hlediska splnění limitů dle Nařízení vlády č. 502/2000 Sb., účinného do 1.6.2006, platného v době zpracování podkladů pro územní řízení a k datu jeho zahájení), o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací (následně nař. vlády č. 148/2006 Sb.) byla vyhodnocena v rámci Zjišťovacího řízení tak, kromě překračování hluku ze samotné stavební činnosti (a navržené akustické clony a fasádních prvků na chráněných objektech v ul. Milevské atd), ohledně výpočtů hluku z dopravy na veřejných komunikacích je již v současné době limit ve většině výpočtových bodů překročen (stanovisko Hygienické stanice z 19.12.2005), limity budou dále zhoršovány, proto jsou navrženy úpravy na přilehlých fasádách stávajících objektů, výslovný požadavek se pak vztahuje k zajištění dodržení hygienických limitů hluku ze stavební činnosti. Závěr Zjišťovacího řízení z 23.2.2006, pak (stejně jako stran imisí z dopravy) vychází z toho, že stávající zátěž daného území nadlimitním hlukem z dopravy na komunikacích je daností (v hl.m. Praze obvyklou), proto je nutno věnovat následně pozornost dostatečným protihlukovým opatřením ve smyslu požadavků orgánu veřejného zdraví, opatření (na fasádách, těsnost oken) se však uvádí jen v návaznosti na hluk ze stavební činnosti, s tím, že pro fázi provozu hotelu není nutno navrhovat zvláštní hluková opatření vzhledem k tomu, že nárůst dopravy vyvolaný provozem hotelu EPOQUE výrazně neovlivní akustickou situaci. Samotný závěr požaduje aktualizaci akustické studie pro fázi výstavby i provozu. Obdobně poukázala Hygienická stanice hl.m. Prahy v navazujícím souhlasném stanovisku z 17.5.2006 na výstupy z dopravy v důsledku jejího přetížení s tím, že již překročené limity budou zhoršovány. Je pak nesporné, že podle výpočtů i výhledových modelů i bez realizace záměru jsou limitní hodnoty v dotčeném chráněném venkovním prostoru, zejména ul. Milevské a chráněném venkovním prostoru staveb překračovány (bodech 2-11 dle Akustické studie). Přípustnost záměru byla shledána stavebním úřadem na základě toho, že samotné přetížení navrhovaným záměrem nad stávající důsledky hluku z dopravy je prakticky zanedbatelné, jak uvedl stavební úřad v rozhodnutí I.

stupně ze dne 5.6.2008 (z Akustické studie vyplývalo přetížení v určitých ref. bodech o 0,1 – 0,3dB ve dne, v noci 0,1dB), a tedy stávající situaci výrazně neovlivní a stavebníkovi nemůže ukládat kompenzační opatření, jen vlastníku komunikace. Přitom stavební úřad dále uvedl, že v daném území nelze realizovat protihlukové bariéry ani jiná těžká urbánní řešení a vlivy dopravy v tomto území vysoce urbanizovaném lze řešit jen organizačními opatřeními, nikoli valy, zářezy a pod. Stejný závěr, ohledně zanedbatelného přínosu tohoto stavebního záměru k nadlimitnímu stavu hlukové zátěže učinilo následně Ministerstvo zdravotnictví při potvrzení postupu hygienické stanice v rámci odvolacího řízení, s tím, že jde o nárůst vyvolaný celým EPOQUE, nikoliv pouze hotelem. Podmínky 1) až 3) ve stanovisku hygienické stanice z 17.5.2006 (převzaté do podmínky č. 12 územního rozhodnutí) pak shledalo bez vlivu na tuto situaci s tím, že se vztahují ke stacionárním zdrojům a zdrojům hluku ze stavební činnosti, které přísluší řešit až ve fázi projektu pro stavební řízení, a tím odmítlo námitku, požadující již ve fázi územního řízení stanovit podmínky pro splnění hlukových limitů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pak odkázal na stanoviska dotčených orgánů státní správy.

Nehledě na jistou rozpornost stran přístupu k řešení nadlimitní zátěže území hlukem z dopravy na pozemních komunikacích a příspěvku k ní daným záměrem, kdy je na jedné straně tvrzeno, že pro fázi provozu EPOQUE hotelu není nutno navrhovat další protihluková opatření, neboť nárůst dopravy vyvolaný jeho provozem výrazně neovlivní akustickou situaci, a navíc jimi nelze zavázat investora daného záměru, a na druhé straně stavební úřad (na str. 20, bod 9.) účastníky odkazuje na to, že nárůst hluku z dopravy je řešen podmínkami hygienické stanice převzatými do podmínky č. 12, soud shledal napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí stavebního úřadu v rozporu se zákonem, a to proto, že negativní účinky staveb, a to platí i pro jejich umístění, nesmí překročit limity uvedené v příslušných právních předpisech. Jestliže uvedeným nařízením vlády byly stanoveny nejvyšší přípustné hodnoty hluku v chráněném venkovním prostoru v zájmu ochrany zdraví osob, pak z hlediska tohoto veřejného zájmu, na jehož obranu dotčené orgány státní správy vystupují v územním řízení a jehož naplnění má sledovat i stavební úřad, nelze přistoupit na argumentaci, že při doloženém nadlimitním stavu hlukové zátěže v daném území, lze do tohoto území jako přípustné umístit další objekty, které tento stávající stav, byť jen nevýrazně zhorší, navíc za situace, kdy případné povolení stavby není provázáno s žádnými podmiňujícími opatřeními, které by aspoň výhledově garantovaly k datu zhotovení stavby či uvedení do provozu snížení stávajícího daného nadlimitního stavu hluku pod stanovené limity a dosažení žádoucího, právními předpisy stanoveného stavu.

V daném konkrétním případě nelze odhlédnout od situace, že se zde opět, tak jako již i v řízení o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“, jak soud poukázal již v rozsudku 10 Ca 32/2006, a jak i aproboval Nejvyšší správní soud, projevuje onen deficit namítaný žalobcem, totiž, že při neexistenci regulačního plánu pro zástavbu daného území novými stavbami, nebyl závazně blíže určen rozsah nové zástavby a jemu adekvátní nároky na dopravu. Již v onom řízení, a totéž se projevuje i v této právní věci, fakticky jediným opatřením proti nadlimitnímu zatížení dotčeného území hlukem, je opatření na fasádách domů, popř. výměna oken s tvrzeným zajištěním splnění limitů hluku alespoň ve vnitřních prostorech budov), přitom v řízení ohledně dopravní stavby bylo argumentováno žalovaným, že tato dopravní stavba, ač je již území nadlimitně zatíženo, žádný další přitěžující faktor nepřináší, k navýšení zátěže může dojít až v důsledku umístění nových plánovaných staveb. Nyní je zřejmé, že umístění těchto staveb, a to každé samostatně (popř. ještě rozděleně) nebrání podle stavebního úřadu ani jejich dílčí přítěž stávající nadlimitní hlukové situaci, protože je sama o sobě „nevýznamná, zanedbatelná nízká a pod.“ V území, kde u hlukem

atakovaných staveb je podle naměřených hodnot, ale i výhledově předpokládáno překročení závazných limitů až o cca 3 - 5db (ve dne i v noci) nelze podle názoru soudu, bez reálného závazného harmonogramu opatření, které povedou k odstranění tohoto stavu na další zvyšování přistoupit. Samotný předpoklad plánované zástavby (počet a rozsah objektů), a to i podle dokladů předložených investorem jen v konkrétní lokalitě s počtem celkem 11 staveb (dle vizualizace předložené jako příloha č. 5. k jeho podání z 5.5.2010, viz str. 62 soudního spisu a přílohy zúčastněné osoby) nehledě na celkovou uvažovanou míru zástavby o 40 stavbách, na kterou poukázalo Sdružení Občanská iniciativa Pankráce ve svém podání a při jednání soudu s odkazem na přílohu 1.2 Situace rozmístění objektů Ústavu dopravního inženýrství, vylučuje zvolený přístup, tedy, aby k umístění dalších staveb docházelo s tím, že vždy jen jedna, ta která z nich, do území, pokud jde o hluk z dopravy, vnáší malou zátěž. I když nelze otrocky stanovit celkový přírůstek hluku prostým násobkem, je zřejmé, že argumentace nevýznamným či nepatrným přírůstkem již stávající hodnoty neobstojí. Tím méně lze za logickou považovat argumentaci, že jde o stav daný ve vysoce urbanizovaných částech Prahy, a tedy dalšímu zvýšení zástavby i volných ploch v takovém území nemůže být bráněno, když stanovené limity jsou nepřekročitelné (§ 1 odst. 1 nařízení vlády č. 502/2000 Sb.). Nelze se ani ztotožnit s tím, že jako vyhovující protihlukové opatření je osazení fasád zasažených objektů, popř. výměna oken, a je tak podle § 12 odst. 6 téhož nařízení toto nejzazší možností, jak zajistit ochranu před nepříznivými účinky hluku alespoň ve vnitřních prostorech staveb/§ 11 téhož nařízení/, pakliže nelze dostupnými prostředky zajistit dodržení nejvyšší přípustné hladiny hluku v chráněném venkovním prostoru a v chráněných venkovních prostorech staveb. Ochranu venkovního prostoru zjištěným nadlimitním zatížením nelze tímto mít za dostatečnou. Pokud stavební úřad ochranu jinými opatřeními (protihlukovými stěnami a pod.) shledal z urbánního hlediska nemožnou, ač neuvádí zda toto bylo investorem prokázáno a ani neodkazuje na podklady z nichž takový závěr vychází, a ani nepodmínil umístění stavby požadavkem na snížení kapacity nových objektů a tím i snížení výhledové intenzity dopravy, ale jen odkázal na nutnost řešení dopravy v zájmovém území organizačními opatřeními bez konkrétních, adresných a termínovaných dat jejich uskutečnění, nemohl soud jeho závěry aprobovat.

Z hlediska ochrany ovzduší je situace obdobná v tom, že stanovisko OŽP MHMP z 24.5.2006, odkazující již na stanovisko ze Zjišťovacího řízení z 8.12.2005, akcentovalo hodnoty přínosu navrhované stavby z hlediska sledovaných imisí, resp. emisí souvisejících s dopravní obsluhností stavby jako nevýznamné. Z rozptylové studie je zřejmé, že pro rok 2005 imisní koncentrace (i naměřené hodnoty v předchozích letech) sledovaných tří škodlivin v zájmovém území (roční, hodinové či denní dle pravidel měření) jsou nejvyšší v pásu podél ul. 5. května - severojižní magistrála, zejména pak na křižovatkách s ní. Mimo tuto komunikaci směrem k ul. Milevské se hodnoty snižují, v celkovém zájmovém území jsou však limitní hodnoty překračovány, těsně podlimitní vyšly hodnoty jen u benzenu. Orgán ochrany ovzduší z hlediska jím chráněných zájmů s navrhovaným záměrem EPOQUE hotel souhlasil, aniž by souhlas podmínil výslovně vymezenými podmínkami, např. dokončením podmiňující stavby „Dopravního řešení Pankrácké pláně“, která mj. dle tehdy předložených studií, měla ve výhledu k roku 2010, avšak z části a za předpokladu realizovaných okruhů města, přispět k snížení zátěže území stran imisní situace. Přitom v řízení o umístění dopravního řešení tehdy podmiňoval umístění nových staveb právě dokončením této dopravní stavby.

Předpokládané snížení zátěže území jak z hlediska hlukové tak imisní situace v území v důsledku v relevantní části dokončené stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ k datu vydání rozhodnutí stavebního úřadu, resp. žalovaného (který se mj. opírá o kolaudační

rozhodnutí a souhlasy dopravních staveb) nebylo ověřováno. Tento žádoucí a výhledově předpokládaný výsledek byl rozporován druhým žalobcem sice obecně s odkazem na v mezidobí nastalou změnu vývoje výhledové dopravní zátěže (odvolání str. 11, bod 6) oproti roku 2003 a 2004, z nichž vycházela Akustická i Rozptylová studie. Konkrétně však tato námitka byla vznesena jiným účastníkem Sdružením Občanská iniciativa Pankráce porovnáním výstupů Dokladů ÚDI (úkol č. 05-130-H5) z roku 2005 a téhož zpracovatele studie Dopravněinženýrských podkladů pro Pankráckou plán ÚDI, úkol č. 07-130-H39 z ledna 2008, údaje byly porovnány a tímto účastníkem namítán konkrétní nárůst intenzity dopravy (a to poté, co byly účastníkům uvedené podklady po jednání 14.3.2008 dodatečně zpřístupněny). Stavební úřad, když druhý žalobce se připojil k námitkám uvedeného sdružení, na str. 28/29 svého rozhodnutí poukázal na to, že dokumentace pro územní řízení byla projednávána převážně v letech 2005 a 2006, stanoviska dotčených orgánů, pro něž byly podkladem Dopravněinženýrské podklady 2005, jsou souhlasná a bez časového omezení. Dopravněinženýrské podklady 2008 nejsou součástí spisu, dotčené orgány pak po oznámení zahájení řízení v březnu 2008 své stanovisko nezměnily a stavební úřad neměl důvod nové stanovisko vyžadovat. Znalost aktuálních intenzit dopravy nic nemění na tom, že stavba je v souladu s územním plánem, který s odpovídajícím nárůstem dopravy v území Pankrácké pláně uvažoval. K dalším námitkám ohledně překračování hluku a imisí stavební úřad opět konstatoval, že jde o stav daný téměř pro celé území hl.m. Prahy, proto byl řešen samotný příspěvek záměru, odkázal pak opět na souhlasné stanovisko hygienické stanice, které nebylo ani při jednání zástupcem dotčeného orgánu o další požadavky rozšířeno. Žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 8) jednak poukázal na to, že stanoviska dotčených orgánů byla potvrzena Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zdravotnictví a dále k námitkám SOIP (str. 11, uprostřed), odkázal na Doklady ÚDI z roku 2005 (úkol č. 05-130-H5) s tím, že v rámci komplexního dopravního řešení pankrácké pláně vyhodnotilo ÚDI hodnoty profilových intenzit pro rok 2010, proto neshledal důvodným požadavek na zpracování nové studie ÚDI, neboť v době zpracování dopravního zatížení byl znám vývoj území, tj. dopravní kapacita všech nově realizovaných a připravovaných staveb dostatečně přesně, a odkázal na tabulku dopravního zatížení, která je součástí spisu.

Uvedené závěry stavebního úřadu ani žalovaného nemohou plně obstát. Jestliže v roce 2005 při zpracování podkladů ÚDI byla s výhledem k roku 2010 vypočtena předpokládaná intenzita dopravy zájmového území, byť i v návaznosti na celkovou předpokládanou intenzitu v širším zájmovém území při komplexním dopravním řešení tohoto území, byl tento podklad a navazující na něj zpracované studie oprávněně podkladem pro územní řízení. Správní orgány jsou však povinny rozhodovat podle skutkového a právního stavu k datu vydání a nemohou, z důvodů délky vlastního řízení (zde např. zahájeného podáním návrhu 2.5.2006, když k oznámení zahájení řízení došlo až v březnu 2008), pokud v mezidobí došlo ke změně relevantních skutečností pro posouzení předmětu řízení, tyto změny odmítnout. I když je zákonným podkladem pro rozhodnutí o umístění stavby stanovisko dotčeného orgánu (formálně aktualizované stanovisko hygienické stanice, popř. bez dalších požadavků při jednání uplatněných, kdy oproti tvrzení žalobce z protokolu o jednání 14.3.2008 žádný výstup zástupce hygienické stanice nevyplývá) není pouhý odkaz na něj dostatečným posouzením věci ze strany stavebního úřadu. Z obsahu stanovisek dotčených orgánů (když byla vydána dříve, než tato námitka byla vznesena), tím spíše pak z obsahu vyjádření uvedených ministerstev, které stávající stanoviska jen potvrzují, nevyplývá konkrétní výstup k námitce odvolání (bod 6, str. 4) změny výchozích údajů intenzit dopravy pro posouzení hluku a imisí. (Ministerstvo zdravotnictví reaguje výslovně na dva body odvolání druhého žalobce, není zřejmé zda se vyjadřovalo i k námitkám resp. odvolání SOIP). Již vůbec nemůže obstát argumentace stavebního úřadu, že zvýšení intenzity předpokládal

již územní plán; ten musel předpokládat zvýšení intenzity dopravy, nemohl však aprobovat v důsledku toho překročení stanovených limitů pro hluk a imise z dopravy, takový postup by byl nezákonný. Realizace plánované výstavby je vždy podmíněna splněním dalších zákonných požadavků na umístění staveb, výstavbu a povolení jejich provozu. Pokud se výchozí údaje, výhledově předpokládané, modelově vypočtené v průběhu souběžně vedených či navazujících řízení při postupné realizaci podmiňujících staveb nepotvrzují, nelze trvat na překonaných výstupech původních, obzvláště tam, kde nová zástavba zvyšující intenzitu dopravy je navrhována v území, kde stávající stav již v době zahájení řízení vykazoval překračování limitů stanovených k ochraně veřejných zájmů a kde přípustnost takových záměrů byla vázána (či podmiňována) právě novým dopravním řešením, které mělo vést ke snížení nežádoucích vlivů stávající dopravní situace.

Soud z uvedených důvodů námitkám žalobce obsaženým v prvním žalobním bodu v rozsahu předně uvedeném přisvědčil.

Námitku žalobce v druhém žalobním bodu, v níž napadá úplnost rozhodnutí a jeho doručování, soud neshledal důvodnou.

Žalobou napadaný výrok rozhodnutí stavebního úřadu, že stavba bude umístěna „jak je zakresleno v dokumentaci (situačním výkresu na podkladu katastrální mapy v měřítku 1:1000 a koordinační situaci v měřítku 1:500), která bude po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí ověřena a v souladu s ust. § 4 odst. 3 vyhl. č. 132/1998 Sb., předána navrhovateli.“, je plně v souladu s právní úpravou platnou pro vydání tohoto územního rozhodnutí. Řízení bylo zahájeno podáním návrhu 2.5.2006 a vedeno podle zákona č. 50/1976 Sb. v souladu s přechodnými ust. zákona č. 183/2006 Sb. **Z uvedeného textu nelze dovozovat, že** stavební úřad jím učinil označenou součást dokumentace výslovně součástí rozhodnutí o umístění stavby, a tedy ji měl i doručit účastníkům. Žalobci je známo (takováto námitka nebyla z jeho strany vznesena poprvé), že pokud jde o situační výkres či koordinační situaci jsou tyto doručovány po právní moci rozhodnutí stavebníku. Účastníci řízení se s podklady pro rozhodnutí, včetně situačního výkresu a koordinační situace seznámí v průběhu řízení, buď při jednání, nebo kdykoli požádají o nahlížení do spisu. V daném případě ani při jednání 14.3.2008 ze strany žalobce nebyl vznesen dotaz stran konkrétního umístění jednotlivých objektů stavby, naopak z podaných námitek je zřejmé, že mu navrhované umístění bylo známo dostatečně, konkrétně detailně pak plyne z dokumentace další, s níž se mohl seznámit. Výrok rozhodnutí stavebního úřadu uvádí výčet pozemků, na nichž se stavba umísťuje a výčet objektů, které zahrnuje a z podmínek rozhodnutí stavebního úřadu č. 1-11 jsou zřejmé další pro umístění stavby rozhodné parametry jako tvar, výška, počet podlaží, směr a vzdálenost od stávajícího hotelu Panorama, návaznost na EPOQUE bytový dům, vstupy, výstupy, vjezdy, příjezdové trasy a pod., stejně tak je popsáno napojení na veřejné inženýrské sítě (podm.č. 10) a rozsah umístění zařízení staveniště (podm. č. 11). Pokud uvedený slovní popis k představě žalobce k umístění stavby nepostačoval, nic mu nebránilo, aby před podáním odvolání do spisu a dokumentace nahlédl a s onou grafickou situací si srovnání provedl. Soud proto shodně s žalovaným tuto námitku shledal účelovou. Povinnost připojovat k rozhodnutí jako jeho přílohu grafický podklad nevyplývá z § 92 odst. 4 a 5 zákona č. 183/2006 Sb. účinného od 1.1.2007, neboť opět však váže touto povinností stavební úřad ve vztahu k žadateli (stavebníkovi) po právní moci rozhodnutí. Ust. § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, pak v souladu s ust. § 92 odst. 5 tohoto zákona stanoví obsahové náležitosti územního rozhodnutí, resp. náležitosti grafické přílohy.

V třetím žalobním bodu žalobce shrnuje ostatní body žaloby dále označené **1. -9.** Soud vzhledem k jejich obsahu především nutně musí poukázat na nedostatek žalobního tvrzení ve většině z nich ohledně zkrácení v konkrétních právech žalobce, nadto některá argumentace míří patrně dokonce k jinému rozhodnutí.

ad 1) Soud neshledal strukturu výroku rozhodnutí stavebního úřadu nezvládnutou, či rozhodnutí zmatečným, stavební úřad výrokem označeným I. rozhodl o umístění stavby a stanovil podmínky pro její umístění a projektovou přípravu pod body 1) až 18), výrokem označeným II. rozhodl o výjimce z ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP. Dále rozhodl o námitkách účastníků řízení, kdy výrok rozčlenil podle osob účastníků na A) až E) a u každého z účastníků uvedl, kterou podmínkou rozhodnutí má za to, že bylo částečně jeho námitkám vyhověno, v ostatním je zamítl. I když vyhovění či nevyhovění není uvedeno ve vztahu ke konkrétní dílčí arabskými číslicemi označené námitce, soud neshledal takto pojatý výrok za nepřezkoumatelný už proto, že obsahově (pokud nešlo o deklamace obecné) se námitky účastníků jednoho každého i překrývaly, nebo jinak spolu souvisely - např. sám žalobce se připojil k námitkám jiného účastníka. V kontextu s odůvodněním pak bylo zřejmé, v jakém rozsahu stavební úřad doznal, že konkrétní námitce a které nevyhověl. Podmínku č. 20 rozhodnutí stavebního úřadu v této věci neobsahuje, ani na žádnou takovou na str. 6 rozhodnutí není odkaz. Námitka žalobce proto není důvodná.

ad 2) Námitka, že v podmínce č. 6 uvedený příklad konstrukčního systému nepatří do výroku správního rozhodnutí je nedůvodná. Podmínka č. 6 rozhodnutí stavebního úřadu řeší vstupy do hotelu, vjezdové rampy, pěší komunikace, žádnou zmínku o konstrukčním systému nemá, stejně tak jako podmínka č. 5, která řeší fasády a kterou z téhož důvodu napadl v odvolání a žalovaný ji jako nedůvodnou a nelegitimní odmítl (str.8 rozhodnutí žalovaného). Obecně pak lze doplnit, že legitimita takové námitky by musela být založena na tvrzení o zkrácení žalobce v jeho právech ve vztahu k použití právě voleného konstrukčního(zde železobetonového) systému.

ad 3) K námitce, že napadené rozhodnutí je v rozporu se čl. 4 odst. 1 OTHP, neboť výstavba by měla respektovat okolní zástavbu a odpovídat jejím rozměrům z hlediska urbanistického, či architektonického, a žalovaný tuto námitku, ač její obsah je podle žalobce zjevný, považoval za nesrozumitelnou, soud uvádí, že žalovaný tuto námitku odmítl jako nekonkrétní nikoli nesrozumitelnou. Z obsahu odvolací námitky (bod 8. odvolání) přenesené do žaloby v celém jejím rozsahu sice zjevně vyplývá, že žalobce považuje umístění stavby EPOQUE hotel v daném území za urbanisticky a architektonicky nesprávné řešení zástavby Pankráce, které se přičí jeho názoru, stejně tak je i z veřejných diskusí známo, že otázka zástavby tohoto území výškovými stavbami je předmětem úvah a souhlasných i nesouhlasných postojů jak odborné tak laické veřejnosti. Soud neshledal námitku důvodnou, když jednak požadavek čl. 4 odst. 1 OTHP je obecným shrnutím všech dílčích požadavků, které je nutno při umístění staveb sledovat, mj. tedy i urbanistická a architektonická hlediska, proti obecně deklamovanému nesouhlasu žalobce je pak ze správního spisu a celého řízení zřejmé, že stavební úřady obou stupňů žalobcův obecný názor na nepřípustnost stavby v daném území v tomto ohledu nesdílí, naopak považují umístění předmětné stavby v území v souladu jak s územním plánem tak i z hledisek urbanistických a architektonických za přípustné.

ad 4) Žalobce namítl, že v odvolání vznesl námitku, že výjimku z čl. 8 odst. 2 OTHP nelze povolit, neboť nebylo dosaženo účelu sledovaného OTHP ve smyslu § 138a stavebního zákona a stavební úřad se s touto námitkou nebyl schopen vypořádat. Dále tvrdí, že žalovaný pak bez provedení řádného vyloučení žalobce z řízení ohledně výjimky konstatoval, že nejde o předmět územního řízení ani odvolacího přezkumu.

Byť se argumentace žalobce zčásti míjí s rozhodnutím žalovaného, soud ze spisu zjistil, že okruh účastníků řízení o povolení výjimky z ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP byl dle § 27 správního řádu stanoven v rozhodnutí stavebního úřadu na str. 17 shora tak, že účastníky tohoto řízení jsou navrhovatel a oprávněný z rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE bytový dům. Žalovaný ve svém rozhodnutí na str. 9, 10. řádek shora k odvolací námitce žalobce (bod 8, druhý odstavec) uvedl, že žalobce nebyl účastníkem řízení o udělení výjimky a výrok II. o povolení výjimky se nedotýká práv občanského sdružení hájícího zájmy ochrany přírody a krajiny.

Soud shledal, že však tento procesní závěr žalovaného, že žalobce nebyl účastníkem řízení o povolení výjimky a nedotýká se jej výrok II. rozhodnutí stavebního úřadu, nenachází odraz ve výroku rozhodnutí žalovaného, kdy žalovaný na základě odvolání žalobce (a dalších účastníků řízení, avšak nikoli těch, kteří byli vymezeni jako účastníci řízení o udělení výjimky) rozhodnutí stavebního úřadu přezkoumal, změnil podm.č. 10 v I. výroku a ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil. Odvolání druhého žalobce (ani jiných odvolatelů) pokud uplatňovalo námitky proti povolení výjimky výrokem II. rozhodnutí stavebního úřadu tak odvolací orgán nezamítl jako nepřipustné, podané osobou neoprávněnou, která nebyla účastníkem řízení.

Soud proto musel námitce žalobce z části přisvědčit, když rozhodnutí žalovaného je v této části nepřezkoumatelné pro rozpor mezi výrokem a odůvodněním rozhodnutí, když žalovaný na str. 5 odůvodnění svého rozhodnutí odvolání shledal přípustným ve vztahu k rozhodnutí o umístění stavby (tj. výroku I. rozhodnutí stavebního úřadu).

ad 5) K námitce žalobce stran vyjádření správců sítí soud shodně s rozhodnutím žalovaného (na str. 9) uvádí, že vyjádření správců sítí nejsou rozhodnutím, ani stanoviskem dotčeného orgánu, nýbrž osvědčením o stavu konkrétních inženýrských sítí, k nimž má mít umístěná stavba připojena; tento stav musí být průběžně aktualizován, aby v době vydání rozhodnutí bylo nesporné, že napojení stavby při navrhovaném umístění nic nebrání a je možné, nelze však hovořit ve smyslu žalobcem naznačovaném, že vyjádření propadla a nelze je kdykoli prodlužovat. Námitku žalobce soud proto neshledal důvodnou, když ani z žalobních tvrzení nelze seznat důvod zakládající věcnou legitimaci žalobce k podání takové námitky. Pokud pak žalobce při jednání obecně uvedl, že může nastat situace, že by se připojení k inž. sítím dotklo jím chráněného zájmu, např. zásahem do zeleně, nelze na takto obecný dodatečný poukaz přistoupit, když konkrétní vztah mezi konkrétním vedením sítě, místu uvažovaného připojení a konkrétním schráněným přírodním prvkem není žalobcem označen, nadto vyjádření správce sítě není v tomto smyslu relevantní.

ad 6) Žalobce tvrdí, že zamýšlený zásah je v rozporu se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 6.7.2007, k tomu poukazoval na rozhodnutí orgánu památkové ochrany, která byla předmětem samostatné žaloby. Tvrdil, že záměrem je porušována Úmluva závazná pro Českou republiku převzatá do jejího právního řádu pod č. 159/1991 Sb.; jde tedy o předpis, který má přednost před zákonem ve smyslu čl. 10 Ústavy ČR.

Soud pokud jde o závěry Výboru pro světové dědictví UNESCO jednak odkazuje na navazující akty, na které poukazuje investor jako zúčastněná osoba, dále má za to, že tyto závěry mají doporučující charakter, kdy v případě jejich nerespektování se dotčená strana mj. vystavuje nebezpečí vyškrtnutí konkrétního objektu, či lokality ze Seznamu památek chráněných UNESCO; tato doporučení nejsou vynutitelná.

Ohledně rozhodnutí orgánů památkové péče, bylo rozhodnutím Ministerstva kultury z 24.8.2007 změněno rozhodnutí orgánu I. stupně toliko v tom, že byla zrušena podmínka č. 2, v ostatním bylo potvrzeno. Jak sám žalobce uvádí jsou tato rozhodnutí samostatně přezkoumatelná a byla u soudu napadena, žalobce byl v onom řízení účasten, žalobce však ve vztahu k dezaktualizaci těchto rozhodnutí, z nichž stavební úřad vycházel, netvrdí, že by byla pravomocně zrušena dříve, než bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, dovolává se v tomto směru toliko materiálu UNESCO.

Tvrzení žalobce, že došlo k porušení Úmluvy, soud odmítá jako námitku dostatečně neurčitou a nekonkrétní. Úmluva váže smluvní státy k tomu, aby zajistily ochranu a spolupracovaly při ochraně kulturního dědictví vymezeného v čl. 1 a 2, je však v působnosti každé strany, aby toto dědictví vymezila a stanovila podmínky a postupy jeho ochrany. Úmluva tak není přímo aplikovatelná.

Poukazuje-li žalobce na jednání zástupců Hl.m. Prahy, nelze dovozovat zkrácení v právech žalobce tím, že jiný účastník řízení nevyužije svých práv či je prezentuje jinak. Pokud jde o vyjádření tohoto Útvaru ze dne 20.6.2006, jehož obsahu se žalobce dílem dovolával ohledně aktualizace dokumentace k územnímu řízení, toto stanovisko je součástí spisu. Soud námitku žalobce shora posoudil, samotné respektování či nerespektování tohoto stanoviska, které úřad posoudil jako vyjádření jednoho z účastníků z důvodů, které uvedl, je tak bez vlivu.

ad 7) Námitku v tomto bodě, že stavební úřad nerozhodl o všech námitkách žalobce a dopustil se jejich dezinterpretace a účelového zestručnění, a žalovaný tuto vadu neodstranil, soud v takto obecně pojaté kritice neshledal důvodnou. S důvodností konkrétní námitky žalobce se soud vypořádal již předně; ostatní námitky, s jejichž odůvodněním žalobce nesouhlasí pak není soud oprávněn vyhledávat, nadto přezkoumat je může v rozsahu konkrétní žalobních výhrad, které však tato námitka postrádá.

ad 8) Soud neshledal důvodnou námitku, že podstatnou závadou doručování byl fakt, že na Úřední desce MČ P4 bylo písemné vyhotovení rozhodnutí stavebního úřadu vyvěšeno pod č. 1797/08 nečitelně – okraje stránek byly jednoduše zastrčeny za rám vitríny a nebyly čitelné, jde o vadu doručení a že se žalovaný s touto námitkou nedostatečně vypořádal.

Soud nepovažuje (obdobně jako žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí) tento tvrzený stav za prokázaný, shodně s žalovaným má za to, že i pokud by taková situace nastala, nic nebránilo žalobci, aby na takovou vadu upozornil, popř. nahlédl do spisu popř. požádal o vyhotovení kopie, či ověřil text v elektronické podobě. Z podaného odvolání pak nevyplývá, že by, i pokud by k takové závadě došlo, tato vedla ke zkrácení jeho práv na obranu.

ad 9) Namítá-li žalobce, že žalovaný před vydáním svého rozhodnutí obdržel již 15.8.2008 od jiného účastníka, Sdružení Občanská iniciativa Pankráce (SOIP) rozsudek Městského soudu v Praze věci sp. zn. 10Ca 32/2006 i usnesení Výboru světového dědictví UNESCO z června

2008, týkající se problematiky výškových staveb na Pankráci, a tedy věděl, jaké jsou nové podklady k věci, že předchozí rozhodnutí památkové péče byla dezaktualizována, přesto žalovaný vydal napadené rozhodnutí a s těmito podklady se vůbec nevypořádal, soud pokud jde o poukaz na rozsudek ve věci sp.zn. 10 Ca 32/2006 uvádí, že žalovaný se s tím, že bylo rozhodnutí o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ zrušeno vypořádal, když jednak (str. 7) dopravní obslužnost zkoumal ve vztahu k navazujícím kolaudačním rozhodnutím, týkajícím se jednotlivých částí této dopravní stavby (viz též odůvodnění k námitce prvního žalobce), jednak na str. 12 k doplnění odvolání zaslanému SOIP, zaujal závěr, s tím, že bylo zrušeno rozhodnutí o odvolání a odkázal právě na to, že v mezidobí byla stavba stavebně povolena a téměř dokončena. Obdobně se vyjádřil žalovaný k předloženému doporučení UNESCO) které doporučovalo max. výšku staveb 60-70m), s tím, že jde o doporučení snížení výšky budov (atika hotelu EPOQUE je povolena na kótě 75,50m, pozn. soudu). Žalobci proto v tomto nelze přisvědčit, námitka je nedůvodná.

Městský soud v Praze z důvodů shora uvedených žalobami napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že v podstatné části rozhodnutí I. stupně shledal rovněž nezákonným z týchž důvodů, zrušil soud i rozhodnutí I. stupně v celém rozsahu, když výrok o povolení výjimky a výrok o umístění stavby hotelu EPOQUE jsou na sobě závislé..

O nákladech řízení rozhodl soud dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a přiznal jejich náhradu úspěšným žalobcům.

Náhrada nákladů řízení prvního žalobce Corithia Panorama s.r.o.představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 2.000,- Kč a dále náklady právního zastoupení žalobce. Mimosmluvní odměna činí v daném případě za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, účast u jednání 5.5.2011) po 2.100,- Kč a tři paušální poplatky po 300,- Kč, celkem 7.200,- Kč, podle ustanovení § 9 odst. 3, písm. f), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ode dne 31.8.2006. Celková částka nákladů zastoupení prvního žalobce tak spolu s přiznanou částkou 20% DPH ve výši 1440,-Kč, když zástupce žalobce doložil soudu, že je plátcem DPH, tak činí spolu s částkou zaplaceného poplatku 10.640,-Kč. Ze spisu nevyplývá čtvrtý účtovaný úkon, když zástupce žalobce doplnění žaloby prováděl na výzvu soudu, vyhlášení rozsudku nebyl přítomen.

Náhrada nákladů řízení druhého žalobce Ateliér pro životní prostředí,o.s. představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 2.000,- Kč a dále náklady právního zastoupení žalobce. Mimosmluvní odměna činí v daném případě za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, účast u jednání 5.5.2011) po 2.100,- Kč a tři paušální poplatky po 300,- Kč, celkem 7.200,- Kč, a za jeden půlúkon (vyhlášení rozsudku 12.5.2011) částku 1 350,-Kč podle ustanovení § 9 odst. 3, písm. f), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ode dne 31.8.2006. Celková částka nákladů zastoupení druhého žalobce tak činí spolu s částkou zaplaceného poplatku 10.550,-Kč.

O nákladech řízení osob na řízení zúčastněných soud rozhodl ve smyslu ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., když žádné z nich povinnost neuložil.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 105 odst. 2 s.ř.s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 12. května 2011

Mgr. Jana Brothánková v.r.
předsedkyně senátu